

Parivartio

No: 5 VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRIEN LEHTI

63. vuosikerta

16.10.2024

MilComp 2024 -kilpailussa Tallinnassa tarjottiin kinkkisiä rasteja

s. 3

Loimaan perhe-
liikuntapäivä
pidettiin viimeisen
kerran

s. 4

Rajavartiolaitos
ja reserviläiset
harjoittelivat
evakuointia Airistolla

s. 6

Saumurin
panssarimuseo
Ranskassa on
satojen vaunujen
ihmemaa

s. 8-9

Paraisten
jääkärit saivat
muistomerkin

s. 10-11

Maan-
puolustuksellinen
toimintapäivä
kiinnosti Salossa

s. 12

Maskun marssilla
rikottiin osallistuja-
ennätys

s. 13

Loimaan perhetapahtuma tuotti mukavia muistoja 15 vuoden ajan

Jäähyväiset perheliikuntapäivälle

Elisa Koivisto

Loimaalla ulkoiltiin Perheliikuntapäivän merkeissä sunnuntaina 22. syyskuuta. Tapahtuma keräsi Liikuntakeskuksen maastoon 14 innokasta perhekuntaa, eli partiota. Tapahtuma on suunnattu kaikenikäisille, joten niin perheen pienimmät, kuin varttuneimmatkin saattoivat osallistua. Rento yhdessäolo liikunnan sekä hauskojen tehtävien parissa yhdistystoimintaa esittelen on aina ollut Perheliikuntapäivän idea.

Syksyistä luontoa saattoi tutkia erityisen tarkkaan, kun partiolla matkatehtävänä oli etsiä juuri tarkkaan määriteltyjä värejä luonnosta. Löytämisen riemu oli huijussa, kun niin kummallinen "keväinen vaaleanvihreäkin" syksyisestä maastosta löytyi. Jokaisenoikeudet herättivät partioissa mielenkiintoisia pohdintoja ja mietintää - mitä se tosiaan onkaan, mitä ainutlaatuiset jokaisenoikeudet sallivatkaan?

Nuotiotyyppäjä tunnustettiin ja kierrästyttäjiä testattiin. Koordinaatiokykyä ja sorminäppäryyttä harjoiteltiin myös useammalla rastilla, kun tehtiin liikunnallisia tehtäviä, lattiin käpyjen tarkkuusheittoa ja solmittiin naruista avaimenperä. Ekoammunta on vakiorasti, johon pitää päästä ottamaan uusinta kierroksen jälkeenkin.

Eläintietoutta testattiin suorastaan hankalien eläinten jälkeen muodossa ja toisaalta hellyyttäviä koiria hellitellen. Maalissa odotti palkintona reippailijoille mehu ja lämmin makkara. Sunnuntiaamun pikkupakkasen muuttui päivän aikana upeaksi syksyiseksi ulkoilusuksiksi ja osallistujat viettivät silminnähdyn kiireetöntä aikaa yhdessä.

Homonan ytimenä yhdessä tekeminen

Viidettätoista kertaa järjestettävän tapahtuman sydän on aina ollut yhdessä tekeminen: osallistujat ulkoilevat partioina, ja suorittavat erilaisia kansalaistaitoja vahvistavia, luontoon liittyviä sekä liikunnallisia rasti-tehtäviä.

Emmekä me yksin suinkaan tapahtumaa järjestäneet, vaan yhdessä tekeminen näkyi myös järjestelyissä. Loimaan seudulta mukana rasteja pitämässä oli Loimaan Seudun Reserviupseerit, Loimaan 4H-yhdistys, Loimaan Naisvoimistelijat, Helliik ry sekä partiolaiset Loimaan Nuotioloimut ja Mellilän Menninkäiset.

Viime vuonna sovimme, että nämä 15-vuotissynttärin vietetään vielä ja sitten tapahtuma jää pois kalenteristämme. Kiitämme kaikkia vuosien varrella tapahtumaa järjestämässä olleita aktiivisia jäseniämme, lukuisia seutuumme yhdistyksiä ja muita yhteistyökumppaneita ja tietenkin kaikkia osallistujia.

Nämä 15 vuotta ovat tuoneet ikimuistoisia hetkiä mutta joskus vaan aika ajaa tapahtumien ohji ja on hyvä jättää ne taakse.

Tarkkuusheiton maaleina ämpärisarja.

Ensimmäiset matkatehtävät arvioitavana, kilpailukortit valmiina seuraaville partiolle.

Piikkiön-Kaarinan Reserviupseerit on nyt Kaarinan Reserviupseerit

Osmo Eerola

Piikkiön-Kaarinan Reserviupseerit ry päätti kevatkokouksessaan 2024 joistakin sääntömuutoksista, joista näyvin ja merkittävien on yhdistyksen nimen lyhentäminen muuton Kaarinan Reserviupseerit ry. Uusi nimi rekisteröitiin kesällä 2024 ja se otetaan käyttöön asteittain syksyn aikana. Kotisivut ja facebook -viestintä on jo muutet-

tu uudelle nimelle. Yhdistyksen sähköposti on edelleen pkresups(at)gmail.com.

Yhdistys on perustettu Turun reserviupseerien alayhdistyksenä vuonna 1958. Itsenäinen rekisteröity yhdistys siitä tuli vuonna 1962 nimellä Piikkiön Reserviupseerit ry. Toiminta laajeni pian silloisen Kaarinan kunnan puolelle, ja vuonna 1968 käyttöön otettiin nimi Piikkiön-Kaarinan Reserviupseerit, joka on ollut käytössä siitä lähtien.

Vanhoilla vuiden 1968 säännöillä pärijätitiinkin 50 vuotta. Vasta vuonna 2018 säännöt päivitettiin RULin mallisääntöjen mukaisiksi, mutta jäsenet halusivat kuitenkin pitää vielä "perinteistä kiinni" eikä valmiutta nimen lyhentämiseen ollut.

Kuluvan vuoden 2024 toimintasuunnitelmaa laadittaessa todettiin, että tietyille sääntömuutoksille on jälleen tarvetta ja

Ekoammunta on rasti kilpailujen hitti myös perheen pienimpien mielestä.

Kun aika on, tai muuten vaan

Marko Silvander

Kun on tullut aika luopua pitää olla rohkea ja tunnustaa asiat niin kuin ne ovat ja tehdä päätöksiä. Esimerkkinä perheliikuntapäivä, jonka Loimaan Seudun Reserviläiset järjestivät ensimmäisen kerran 2009 Reserviläisliiton ohjeistamana. Alkuinnostus oli hyvä ja saatiin perheet yhdessä liikkeelle. Osallistujia oli alkuvuosina noin 50 ryhmää ja osallistujamäärät liikkuvat 200 molemmin puolin.

Maailma muuttuu ja osallistujien sekä järjestäjien kiinnostusten kohteet. Näin kävi myös perheliikuntapäivälle, kun osallistujamäärät alkoivat olla enää 50:n ja 70:n välillä. Silloin on syytä nostaa kissa pöydälle ja kysyä ketä se enää palvelee. Näkyvyyden saaminen tai hyvän mielen levittäminen ei enää juurikaan palvele tällä mittapuulla kun järjestelyihin menee aktiivijäseniltä paljon talkootunteja ja voimavaroja, joita voisi suunnata uusiin tai tällä hetkellä kiinnostaviin hankkeisiin.

Perinteitä pitää vaalia mutta hiipunutta tapahtumaa voi jälkepäin lämmöllä muistella eikä kaikkea pidä väkisin koittaa pitää kalenterissa vain sen takia, että se on aina järjestetty. Tätä voisi miettiä laajemminkin tutkittavaksi reserviläisten toimintakentässä tapahtumakalenteria suunniteltaessa.

samalla voitaisiin nimen lyhentäminen ottaa uudelleen esille, onhan Piikkiön yhdistäminen kuntana Kaarinan kaupunkiin tehty jo 1. tammikuuta 2009. Sääntö- ja nimimuutos hyväksyttiin sitten yksimielisesti kevatkokouksessa 2024.

Kaarinan Reserviupseerit ry jatkaa toimintaansa Kaarinan ja Piikkiön alueella uusin säännöin perinteitä kunnioittaen ja eteenpäin katsoen.

Pelastusala tarjoaa monipuolisia uramahdollisuuksia

Sebastian Holm

Varsinais-Suomen pelastuslaitos toimii osana Varsinais-Suomen hyvinvointialuetta. Pelastuslaitos vastaa pelastuslain mukaisten tehtävien hoitamisesta koko Varsinais-Suomen maakunnan alueella. Pelastuslaitoksen perustehtävänä on tulipalojen ja muiden onnettomuuksien ennaltaehkäiseminen, turvallisuuskulttuurin edistäminen, poikkeusolojen väestönsuojelutehtävien hoitaminen ja niihin varautuminen sekä pelastustoimintaa onnettomuustilanteissa.

Pelastuslaitokselle kuuluu niin ihmisten, omaisuuden, eläinten kuin ympäristönkin pelastaminen ja suojaaminen. Vuoden 2025 alusta alkaen pelastuslaitos vastaa myös koko Varsinais-Suomen hyvinvointialueen ensihötopalveluiden tuottamisesta. Pelastustoiminnan hälytystehtäviä on vuosittain noin 7 500-8 500 kpl (8245 kpl vuonna 2023).

Pelastustoimen kiireelliset palvelut tuotetaan kymmenen ympärivuorokautisesti välittömässä lähtövalmiudessa olevalla paloasemalla sekä 70 sopimuspalokunnasta/puolivakinaisesta palokunnasta, jotka lähtevät kiireelliseen hälytystehtävään keskimäärin reilussa kuudessa minuutissa.

Pelastuslalle voi työllistyä päätoimisesti kouluttautunnalla pelastustoimen tutkinnossa Pelastusopistossa Kuopiossa tai Pelastuskoulussa Helsingissä. Suomeen on ennustettu mm. eläkötymisten ja toimintavalmiuden kehittämistarpeiden johdosta noin tuhannen pelastajan vajetta. Syksystä 2024 alkaen Pelastusopiston pelastajakurssien opiskelijamäärät on nostettu 120 opiskelijaan (aikaisemmin 64 opiskelijaa).

Erikoistumista tarjolla

Täysimääräisesti pelastajakurssien lisäopiskelijapaikat ovat käytössä syksyllä 2025, jolloin Pelastusopistossa opiskelee yhteensä 360 pelastajaopiskelijaa. Pelastajatutkinnon suorittaminen kestää 1,5 vuotta ja uudet kurssit alkavat vuosittain tammi- ja elokuussa. Pelastajatutkinto on laajuudeltaan 90 opintopistettä, josta 29 opintopistettä sisältää ensihoidon opiskelua.

Pelastajatutkinto antaa pätevyyden työkennellä myös ambulanssissa yhdessä tervetynhuoltoalan henkilön kanssa. Haku elokuussa 2025 alkavaan koulutukseen (pelastajakurssit 137-140) on 13.1.-14.2.2025. Pelastajan työ edellyttää hyvää fyysistä kuntoa sekä voimassa olevaa C-luokan ajokorttia.

Alle 21-vuotiaat pelastajakurssille valitut henkilöt voivat hakea erityisluvan C-luokan ajokortin suorittamiseen. Pelastajatutkinnon suorittamisen jälkeen on työelämässä mahdollista kouluttautua erikoistuneeksi, kuten esimerkiksi veneen tai puomitikasauton kuljettajaksi, vesiuskeltajaksi sekä laivapalojen sammuttamiseen erikoistuneeksi MIRG-pelastajaksi (Maritime Incident Response Group). Pelastusopistolla on mahdollisuus opiskella myös hätäkeskuspäivystäjätutkinto, pelastusalan alipäällystötutkinto tai pelastusalan päällystötutkinto (AMK).

VPK tarjoaa myös väylän

Vaihtoehtoisesti toimintaan pääsee mukaan myös VPK-toiminnan kautta harrastusmuotoisesti. Vapaaehtoisesta palokunnasta (VPK) käytetään nimitystä sopimuspalokunta, mikäli yhdistyksellä on voimassa oleva sopimus pelastuslaitoksen kanssa pelastustoimintaan osallistumisesta.

Sopimuspalokuntaan voi liittyä ottamalla yhteyttä lähimpään sopimuspalokuntaan. Uusia jäseniä otetaan useimmiten ympäri vuoden. Hälytystoimintaan pääsee osallistumaan, kun on suorittanut pelastustoiminnan peruskurssin, johon voi ilmoittautua sopimuspalokunnan kautta perehdytyksen jälkeen. Sopimuspalokuntien koulutusjärjestelmä on Pelastusopiston suunnittelema laaja kurssikokonaisuus, jossa voi peruskurssin jälkeen kouluttautua eri tehtäviin, kuten esimerkiksi savusukeltajaksi tai ryhmänjohtajaksi.

Lisätietoja:

www.pelastusopisto.fi
<https://pelastusoi.fi/>
helsinki/helsingin-pelastusokoulu.

Kirjoittaja on Varsinais-Suomen pelastuslaitoksen aluepalopäällikkö ja reservin luutnantti.

Kristian Elaluoto / Varsinais-Suomen pelastuslaitos

Pelastajan työssä pitää olla valmis kohtaamaan odottamattomiakin tilanteita.

AJANKOHTAISTA ALUETOIMISTOLTA

Asiantuntijoita ja asiantuntijoita

Stuatinpa tuossa yhtenä kesäisenä aamuna lehteä lukiessani kiinnittämään huomioni Turun Sanomien artikkeliin, jossa otsikkona oli "Asiantuntijan mukaan turvatoimet epäonnistuvat täydellisesti". Kyseessä oli artikkeli, jossa nuori asiantuntija käsiteli Donald Trumpiin kohdistunutta murhayritystä. Artikkelin sisältö ja asiantuntijan lausunto eivät olleet kovin erityisiä ja uskon, että meistä pääosa olisi voinut todeta otsikossa mainittujen turvatoimien epäonnistuneen.

Artikkelin kirjoittajan asiantuntijuus perustui Yhdysvaltain yhteiskunnan tuntemukseen, mutta mistään ei ilmennyt hänen osaamistaan esimerkiksi henkilösuojaukseen liittyen. Taustallaan kirjoittaja arvioi turvallisuusjärjestelyiden toteutumista ja salaisen palvelun toimintaa. Itselleni herää kuitenkin kysymyksiä asiantuntijan kokemuksesta: monenko tapahtuman turvallisuusjärjestelyt hän on suunnitellut ja niistä vastannut, montako kertaa hän on henkilökohtaisesti toiminut henkilösuojaustehtävissä, montako kertaa hän on yleensäkin osallistunut tämän tasoisten tapahtumien ja henkilöiden turvallisuusjärjestelyjen ja henkilösuojauksen toteutukseen.

Asiantuntijuutta edustivat kuluneen kesän aikana myös henkilöt, jotka julkisuudessa arvioivat rajaturvallisuuden parantamiseen liittyneen käännytyslain tarpeellisuutta. Heidän asiantuntijuutensa oli tietystä näkökulmasta katsottuna varmasti kiistaton, mutta puhtaasti sisäisen ja ulkoisen turvallisuuden parantamisen näkökulmasta suurinta asiantuntijuutta edustivat julkisuuden ulkopuolella päättäjille näkemyksensä esittäneet rajaturvallisuuden osaajat. Nämä alansa ammattilaiset tuottivat virkavelvollisuudella tarvittavaa tietoa päätöksenteon pohjaksi. Tässä tapauksessa todettakoon, että onneksi päättäjät kuuntelivat näitä asiantuntijoita ja tekivät päätökseen lain hyväksymisestä Suomen turvallisuus edellä.

Asevelvollisuus voi hyvin

Asiantuntijuutta ilmeni myös Sotilaisaikakauslehdessä numerossa 4/2024, jonka sisältöä Turun Sanomat syyskuun puolivälissä julkaistussa artikkelissaan lyhyemmässä muodossa käsittelee. Sotilaisaikakauslehdessä päätoimittajan mukaan lehdestä julkaistu kirjoitus oli kokemusasiantuntijan artikkeli asevelvollisuudesta, joka ei edusta useeriliiton virallista kantaa.

Onneksi kokemusasiantuntijuutta edustavan kapteenin, jolla on palvelusvuosia vajaa kymmenen ja kokemusta asevelvollisuusasioista aluetuomistossa reilun vuoden verran, näkemys ei edusta useeriliiton ja useerinen virallista kantaa. Kokemusasiantuntija esitti artikkelissaan kyllä tietyitä faktoja esimerkiksi asepalveluksen suorittavien ja reservistä eronneiden määräästä, mutta kirjoituksessa esitetyt johtopäätökset ja näkemykset eivät perustuneet kovinkaan syvälliseen analyysiin, ja mutkia oioittiin melko tiukasti.

Artikkeli sisälsi myös suorita asiavirheitä esimerkiksi siltä osin, että "Ahenmaalaalaiset tulevat asevelvollisiksi vain omasta halustaan". Vapauttaminen asepalveluksesta Ahenmaalaalaisille itsehallintolain perusteella koskee vain niitä kotiseutualueiden omaavia, jotka ovat muuttaneet maakuntaan ennen kuin ovat täyttäneet 12 vuotta. Kaikkiaan Ahenmaalaalaiset asevelvollisuusasioidensa perusteella ja Suomen lainsäädäntöön, josta löytyy säädöksiä kansalaisten perustuslaillisista oikeuksista.

Sotilaisaikakauslehdessä artikkelissa arvostellaan useita muitakin perusteita asepalveluksen suorittamattomuudelle. Pääosa näistä syistä perustuu kuitenkin lainsäädäntöön, ja kyseenalaistettaessa henkilöiden tarkoitusta ja yleisen asevelvollisuuden toteutumista, kyseenalaistetaan myös suomalaista demokratiaa. Arvioissaan eri syitä asepalveluksen suorittamattomuudelle kirjoittaja unohtaa myös sen, että Puolustusvoimat on aikojen saatossa sisäisesti tarkentanut terveystarkastusohjetta ja nostanut kynnystä palvelukseen määräämiseksi.

Tosiasia on, että mielenterveysongelmat ja huumaavien aineiden väärinkäyttö ovat lisääntyneet yhteiskunnassa ja vaikuttavat asevelvollisten palveluskelpoisuuteen, mutta ne tai fyysiset vammat eivät ole ainoita syitä palveluksesta vapauttamiselle. Nykyisten määräysten perusteella esimerkiksi diabeetikot vapautetaan terveydellisiin perusteiden rauhan ajan palveluksesta.

En voi julistaa itseäni kyseisissä asiassa asiantuntijaksi, mutta henkilökohtaisena mielipiteenäni uskallan sanoa, että suomalainen asevelvollisuus voi hyvin ja kutsuntoihin tulevat nuoret miehet ovat motivoituneita huolehtimaan isänmaansa turvallisuudesta ja hyvinvoinnista. Pääosa suorittaa kansalaisvelvollisuutensa asepalveluksessa ja pääosin ne, jotka eivät siihen terveydentilansa tai muun syyn takia kykene palvelevat yhteiskuntaa muulla tavoin. Yleinen asevelvollisuus tuottaa edelleen laajan maanpuolustustahtoisien reservin, jolla kyetään koko maan puolustamiseen.

Petteri Iitti
everstiluutnantti
toimistopäällikkö / L-SALTSTO

Rajavartiolaivos ja reserviläiset harjoittelivat yhdessä merellisissä olosuhteissa

Evakuointia Airistolla

Rajavartiolaivoksen Super Puma -helikopteri ja reserviläisten miehittämä linnakevene m/s Gyltö harjoittelivat viranomaisyhteistyönä evakuointia liikkuvassa linnakevenestä helikopteriin viisiammalla toukokuussa harjoituksessa.

Merivoimilta eläköitynyt linnakevene m/s Gyltö (L-106) lipuu aurinkoisena sunnuntaina noin 10 solmun marssinopeudella kohti suunniteltua harjoitusalueita. Tämä harjoitusalue sijaitsee noin tunnin merimatkan päässä kotisatamastaan Rannikkolaivaston tukikohtasta Turusta. Aluksen omistaa Maanpuolustuskoulu ry ja sen käyttäjyhteisönä toimii Saaristomerien Merivartiokilta ry.

Nyt alus on kuitenkin sataman sijasta liikenteessä ja käynnissä on m/s Gyltön vastuupäällikön Kari Hännisen aluksen runkohenkilöstölle suunnitteleman ensiapu aluksella, pelastautumis- ja evakuointikursin finaaliapäivänä.

Aluksen matkassa kohteeseen, suoritetaan komentosillalla päällikön johdolla sotilasmerenkulun ajoharjoitusta. Kaksi miehistön

jäsentä hoitaa siis ohjaamisen ja tutkangioppin, Hännisen vastatessa aluksen päällikönä kokonaisturvallisuudesta. Matkustamossa puolestaan kurssilaisista vastuun ottaa kolme MPK:n EA-kouluttajaa ja ensihoidon ammattilaisia. He ovat Hännisen toiveesta räätälöineet taistelusuupukoulutuksen, joka vastaa aluksen henkilöstön tarpeita.

Kompakteissa tiloissa harjoitellaan niin potilaan tutkimista, hypotermian potilaan lämmittämistä, kuin esimerkiksi kiristystseen käyttöä suuriin verenvuotoihin ja elvytystä. Kaikki hyödyllisiä sotilaan perustaitoja, mutta myös henkeä pelastavia toimenpiteitä onnettomuuden sattuessa, myös rauhan aikana. EA-taitojen ohella kurssilaiset kertaavat solmuja, joita puolestaan tarvitaan aluksella muun muassa aluksen kiinnittämiseen, ihmisen tai itsensä pelastamiseen vedestä.

Kapteeni mereen, lihappulia parilla

Kesken matkanteon m/s Gyltön miehistö havaitsee väylällä ajeltavan jotain sinne kuulumatonta. Meressä ajeltiin punaisia

bensakanistereita. Sen lisäksi, että kanisterit ovat mereen kuulumatonta roskaa, voivat ne aiheuttaa vaaratilanteita muille merellä liikkujille. Gyltön miehistö poimii roskat ja ilmoittavat löydöstään asianmukaisesti eteenpäin ja matka voi jatkua.

Sotilasmerenkululle tyyppilliseen, eli tarkkaan suunniteltuun, tapaan m/s Gyltön saavuttaessa kuvankauniissa kesäpäivässä varsinaisen harjoitusalueen lasketaan ankkuri. Tämä on myös hetki, kun yksi ensiapukouluttajista sonnustautuu kuivapukuun ja menee pintapelastajana kauniina kimaltelevaan mereen odottamaan kurssilaisia. On aika suorittaa hypotermiatesti, jonka tavoitteena on tutustua oman kehon toimintaan sen kylmyydessä ja kerrata aiemmin opittuja toimenpiteitä hypotermisen tai kylmetyneen potilaan kanssa.

Sanonta "kapteeni jättää viimeisen laivan" on Gyltön vastuupäällikölle Hänniselle tuttu, mutta testissä hän näyttää esimerkkiä kurssilaisilleen ja hyppää ensimmäisenä veteen ja paukkuliivit pamahtavat pulleiksi. Samassa yhteydessä joukko pääsee siis kokeile-

maan paukkuliivien toimintaa käytännössä. Tämä on luontaista jatkoa edellisen päivän pelastuslautan käytölle, jolloin evakuointia harjoiteltiin täytettävään pelastuslautaan.

Minuutit kuluvat ja kurssilaisten keskinäinen kommunikaatio on sulavaa ja yhteishenki edelleen huipussaan. Kurssin ollessa viilentymässä meressä loihitti samaan aikaan aluksen väpeli eli pursimies lounaan takakannella.

Parilla paistuu lihappulista, pekoniasta, pariinperunoista ja vihanneksista koostuva pyttipannu.

-Pidämme tärkeänä, että ruoka on maittavaa ja sitä on riittävästi, jotta motivaatio säilyy ja on mukavaa, Hänninen toteaa samalla, kun hän nousee kurssinsa kanssa Gyltön kannelle hypotermiatestin päätteeksi.

Kannella kopteroin

Ruokailu tapahtuu koko kurssin ja aluksen miehistön voimin auringon hemmotellessa. Kun maittavaa lounas ja kahvit on juotu, nostetaan ankkuri ja harjoittelu jatkuu viranomaisyhteistyön merkeissä. Ra-

Maanpuolustusko militarismia?

Sadankomitean rauhanpalkinnon saaneet tutkijat Noora Kotilainen ja Susanna Hast ovat toimittaneet "kriittistä militarismitutkimusta" esittelevän teoksen. Toimittajien mukaan kirja on ensimmäinen suomenkielinen laitos, jossa tieteen keinoin tarkastellaan yhteiskuntamme militarisoitumista.

Tekijöiden mielestä Suomessa elää voimakkaana ideologia, joka suojelee sotilaallista ylivaltaa. Se näkyy arkisessa elämässämme aina koululiikunnasta itenäisyyden juhlintaan asti, väittävät kirjoittajat. Kotilainen ja Hast kaipaavatkin militarismen kriittistä tutkimusta, "kuten esimerkiksi Yhdysvalloissa tehdään".

Yhdysvaltain ottaminen esimerkiksi turvallisuuskysymyksistä keskustelevana kansakuntana osoittaa, että tekijöiltä itseltään on päässyt unohtumaan vaatimus "tieteellistä näytöstä". Kesäkuussa kongressi julkisti asiantuntijaraportin, jossa nimenomaan valitetaan, ettei USA:n kansallinen puolustusstrategia kiinnosta

katkään. Kyseisen raportin laati molempien puolueiden yhdessä nimeämä asiantuntijaryhmä. Sen tavoitteena on saada hallitus keskittymään maata todella uhkaaviin vaaratekijöihin ja sivuuttamaan päiväkohtaiseen politiikkaan liittyvät erimielisyydet. Analysointiin tulisi osallistua muidenkin kuin turvallisuusviranomaisten (DoD), suositellaan raportissa.

Sodan pauloissa -kirja koostuu parin kymmenen "rauhanaktivistin" pohdintoista, joissa aseellinen maanpuolustus nähdään yksinomaan kielteisessä valossa. Esimerkiksi sotilaan peruskoulu leimataan aivopesuksi, jonka tavoitteena on tehdä ihmisistä tappokoneita. Arvostellessaan arvomerkkeihin perustuvaa johtamisjärjestelmää kirjoittajat osuvat kieltämään epäkohtaan, joka on nähty ongelmana monissa maissa, mutta ratkaistu vain Israelissa.

Menetelmää, jossa korkein esimies sanelee "satulapäätöksen", tulisi soveltaa vain nopeita ratkaisuja vaativissa äärimmäisissä tilanteissa. Rauhallisissa oloissa sotilasmentajan pitäisi kuunnella

esikuntansa jokaista eksperttiä ennen päätöksen julkistamista. Israelissa huomattiin huonosti menneen Jom Kippur -sodan jälkeen, että kenraalit olivat tehneet päätöksiä esikuntaansa kuulematta. Säädettiin asetus, jossa satulapäätökset sallittiin vain taistelujen keskellä äärimmäisessä häädässä.

Erillisyyttä Afganistanissa

Kirjoittajista nimekään lienee televisiosta tuttu sotatieteilijä Ilmari Käihkö. Hänen kuvauksensa Suomen Afganistanin operaatiosta on laadittu yhdessä hollantilaisen strategian tutkijan Jan Willem Honigin kanssa. Molempien asiantuntimien Afganistanin sodasta on kiistaton, mutta kuten arvata saattaa, heidän tarkastelukulmansa poikkeaa esimerkiksi puolustusministeriön "virallisesta" toimintakertomuksesta.

Tutkijat kuvaavat Suomen päätöstä tulla 2002 osallistua ISAF -operaatioon hyykyksi tuntamattomaan, sillä Kabuliin

lähetettyä joukkoa uskottiin käytettävän perinteisissä rauhanturvatehtävissä. Pian kuitenkin nähtiin, että Taliban-hallinnon romahdus oli tilapäistä, ja ääri-islamistisella liikkeellä oli vankka kannatus kansalaisten keskuudessa.

Se oli yllätys, jota tiedustelu ei ollut kyennyt ennakoimaan. Jotta tilanne Afganistanissa olisi saatu hallintaan ISAF-opeaatio ja Naton käymä terrorismin vastainen sota, jota kutsuttiin Enduring Freedom -opeaatioksi, yhdistettiin. Sen seurauksena suomalaiset rauhanturvaajat siirrettiin Kabulista Pohjois-Afganistaniin, joka oli sotatoimialuetta.

Vuosina 2002-21 Afganistanissa palveli 2 466 suomalaista sotilasta. Heistä kaksi kaatui ja 15 haavoittui. Käihkö ja Honig kysyvät nyt, miten oli mahdollista, että Suomi demokratian mallimaana luului sodan osapuoleksi ikään kuin salaa valtiojohtoa tietämättä. Heidän mukaansa Suomen hallituksen ja eduskunnan vaihtamis-

maisuus jätti päätöksenteon sotilaille, jotka perustelivat operaatioon osallistumista ammatillisilla näkökohdilla.

Afganistanin rauhanturvaoperaatiosta on tehty selvityksiä, mutta kirjoittajien mielestä mikään näistä ei tuo valaistusta suomalaisten sotilaiden toimii Afganistanissa.

Tunkkainen tuulahdus menneestä

Kirja Sodan pauloissa muistuttaa YYA-ajan ilmapiiriä 1960- ja 1970-luvulta, jolloin pasifistinen rauhanliike eli kukoistuskauttaan. Maanpuolustus-sanan lausuminen tulkittiin silloin Moskovan vastaiseksi teoksi eikä Neuvostoliiton imperialismia tohdittu arvostella.

Puheena olevassa kirjassa Venäjän hyökkäyksestä Ukrainaan ei myöskään puhuta pahaa, mutta asetoimitukset Kiovalle tuomitaan militarismia.

Julkistamistilaisuudessa kerrottiin, että Noora Kotilainen on toiminut tutkijana Maanpuolustuskorkeakoulussa. Kirjaan tutustumisen jälkeen lukija arvannee, miksei toimi enää.

Tuomo Hirvonen

Sodan pauloissa

Militarismi suomalaisessa yhteiskunnassa

TOIMITTANEET
SUSANNA HAST JA
NOORA KOTILAINEN

Gaudeamus

Toiminnallinen kurssiviikonloppu sai hymyn kasvoille.

Maihin palattiin helikopterikyödyillä.

Helikopteri saapumassa vinski pitkänä kohti alusta.

Suomi ei sulkapalloile

Olenko presidentti ajopuuteorian kannattaja? Tällaisia pohdintoja saattoi nousta liiaksi turvallisuuspolitiikkaan uppoutuneen huumorin ystävän mieleen hänen lukiessa lehdestä nykyisen ylipäällikön osallistumisesta alamäkiinttiin kesällä Kuusamossa. Pidemmän tuumailun samaisen lukijan mielestä aiheutti tasavallan presidentin vierailu Pariisin olympiakisoissa. Suomalaisurheilijaa kannustaneelta valtionpäämieheltä kysyttiin, pelaako hän itsekin sulkapalloa. Kovan urheilumiehen vastaus "En. Olen kestävyysurheilija. Vältän sivuttaisuusliikkeitä." sai aikaiseksi laajemman pohdinnan lausahduksen merkityksestä.

Voisiko presidentin urheilukommentti sopia laajemmaksiin tulkinnaksi turvallisuuspolitiikastamme. Voiko Nato-jäsenyy-

den myötä laittaa vaihtaa pitävät sisäpelitossut hyvin vaimentaviin lenkkiossuihin ja viedä mailat varastoon. Vuosikymmeniä jouduimme pitämään itseemme notkeina ja ketterinä, jotta saimme kaksinpelissä verkon takaa tulleet naapurin yllättävät iskulyönnit palautettua ja pelin pysymään käynnissä. Ajoittain peli oli kevyttä lähes ystävällismielistä pallottelua, mutta jatkuvasti olimme varuillaan seuraavaa takakenttälyöntiä tai verkkonäpätystä odottaessamme.

Sulkapalloaikana hankitusta peruskunnosta, ketteryydestä ja räjähtävästä voimasta ei ole haittaa nyt, kun olemme siirtyneet kestävyysurheiluun pariin. Oman joukkueen kanssa on sovitava vetovastuista eri osuksilla ja kyettävä ennakoimaan kilpailijoiden mahdolli-

sia ratkaisuyrityksiä tai oman suorituksemme hankaloittamista. Huollon järjestämiseenkin on kiinnitettävä aiempaa enemmän huomiota.

Kremlogialla tarkoitetaan aiemmin Neuvostoliiton ja nykyään Venäjän sulkeutuneen päätöksentekojärjestelmän aikaan saamaa tutkimuksellista lähestymistapaa, jossa esimerkiksi erilaisista lausunnoista, kirjoituksista tai jopa istumajärjestyksestä yritetään saada tulkittua mahdollisia muutoksia poliittisessa linjassa. Onneksi Suomessa moiseen ei ole tarvetta ja yllä kuvatun kaltaisilla urheiluanalyysilla voi lähinnä huvittaa lähipiiriään, jos sitäkään.

Turpo soi selkeästi

Suomessa ulko- ja turvallisuuspolitiikan linjan ilmaisemiseksi on vakiintunut valtioneu-

voston selontekomenettely. Uusin selonteko annettiin eduskunnan käsiteltäväksi kesän alussa. Muuttunut turvallisuusympäristö ja Nato-jäsenyys kohdistavat tuoreisiin linjauksiin erityistä mielenkiintoa. Suomen linja on kiteytetty arvopohjaisiksi realismiksi.

Selonteossa on ehkäpä totuttua selkeäsanaisemmin otettu kantaa myös moniin aiemmin hankalasti muotoiltuihin ulkopoliittikan kysymyksiin. Lukijajärväläisesti johtopäätökset on lopuksi koottu 12 kohdan listaksi. Heti kärkeen on todettu: "Suomi ylläpitää yleiseen asevelvollisuuteen ja kokonaisuomaanpuolustukseen perustuvaa vahvaa kansallista puolustuskykyä osana Naton yhteistä pelotetta ja puolustusta." Suositellen jokaista maanpuolustajaa perehtymään selontekoon sisältöihin.

Puolustuspolitiikan osalta jatkoa seuraa loppuvuodesta, jolloin eduskunta saa käsiteltäväkseen Puolustuspoliittisen selontekoa, joka linjaa yksityiskohtaisemmallalla tasolla Nato-ajan askelmerkkejä. Edellä mainittujen lisäksi suomalaisen yhteiskunnan kriisinsietokyvyn perustaa paalutetaan niin ikään vuoden lopussa julkaistavassa Yhteiskunnan turvallisuusraportissa. Kokonaisturvallisuudesta pidetään huolta kaikissa olosuhteissa.

Konsensus ei turmele

Alkuyksytältä iltaapäivälehtien sivuilla ja sosiaalisen median kirjoituksissa yksittäiset ulkopoliittiset ulostulot ja kommentit ovat saaneet tavanomaista enemmän näkyvyyttä. Kärjekkäitkin äänenpainoja on käytetty ja

keskustelun laineet ovat lyöneet Eduskunnan istuntosaliin saakka. Suomalaisessa keskustelussa tämä ei ole aivan tavanomaista. Meillä aiemmin on oltu enemmänkin huolissaan liiallisesta konsensushakuisuudesta.

Aivan suotta. Asiallinen keskustelu politiikan ja päätöksenteon ympärillä on edelleen vallitsevana käytäntönä, kuten aiempinakin vuosikymmeninä. Suurimmat kiistat on osattu puida julkisatona pilloissa ilman, että niillä on ollut ulko- tai turvallisuuspoliittisia vaikutuksia. Tämä on todettavissa useammasta syksyn kirjasatona kuuluvasta muistelma- tai päiväkirjateoksesta. Suomalaisen päätöksentekijöiden puhevalit ovat sujuvat.

Joskus pienistäkin asioista tulee ulkopoliittisia kysymyksiä, jos ne tietoisesti sellaisiksi

suuren mediakohun saatelemaan tehdään. Käytännöllisten asioiden arkipäiväisen hoitaminen ja kompromissien haku on ollut suomalaisen politiikan vahvuus. Sama pätee myös muualle yhteiskuntaamme.

Tarpeetonta leireihin jakautumista ja pote-roista huutelun leviämistä on vältettävä kaikin keinoin. Varoittavia esimerkkejä maailmalla riittää. Etenkin turvallisuuspolitiikan ja maanpuolustuksen saralla ei näinä aikoina ole varaa ylipolitisoitumiseen ja pikkunäppärien selkävaihtojen hakemiseen. Maanpuolustus on kestävyyslaaji.

Christian Perheentupa
everstiluutnantti,
Turun Kadettiipiirin
puheenjohtaja

ARL 44 -panssarivaunu on yksi museon suurista harvinaisuuksista.

Saumurin panssarimuseo esittelee kattavasti koko aselajin historian Satojen panssarien museo

Jyrki Luopa • Sari Luopa

Ensimmäinen elokuun puolivälissä Pariisiin ja sieltä jatkoimme TGV- ja paikallisjunilla Saumuriin, joka on 30 000 asukkaan kaupunki Pariisista runsas 300 km lounaaseen. Saumur on mukava, vireä kaupunki, jossa on hyvät palvelut ja ostosmahdollisuudet. Siellä on paljon kivoja kahviloita ja ravintoloita, joissa viettää aikaa ja katsella ohikulkuvia ihmisiä.

Saumurissa on toisaalta paljon nykyaikaa ja toisaalta tunnelmaa siellä on kuin aika olisi pysähtynyt kauas historian sivuille ja kulman takana olisi voinut odottaa, että siellä kuvataan 1950-luvun elokuvaa ilman minkäänlaisia lavasteita. Kaupungin läpi virtaa Loire-joki, josta kuivuus lienee paikoin vienyt vedet, koska vesi oli varsin matalalla.

Saumurin linna (Château de Saumur) on liki tuhatvuotinen suuri, ylväs rakennus, joka tänäkin päivänä seuraa kaupungin elämää kuten se on vuosisatoja jo tehnyt. Linna toimii tänä päivänä mielenkiintoisena museona.

Asunnoksemme vuokrasimme mukavan airbnb-kaksion Offard-nimiseltä saarelta ja joka sijaitsee keskellä jokea. Saumurissa on hyvä vuokrat auto, koska myös lähiympäristössä on paljon katseltavaa viinitaloisen ja vanhoine linnoineen.

Sadoittain panssaroituja harvinaisuuksia

Syy, miksi me matkustimme meille ennestään täysin tuntemattomaan kaupunkiin oli kuuluisa Musée des Blindés, joka on kansainvälisesti tunnettu panssarimu-

seo. Museolla on kokoelmiaan yli 800 panssaroitua kulkuneuvoa. Se kertoo panssaroitujen ajoneuvojen strategiasta, poliittisesta ja teknisestä historiasta ympäri maailmaa keskittyen Ranskaan aina vuodesta 1917 nykypäivään. Näyttelyssä on esillä 250 kulkuneuvosta koostuva pysyvä näyttely.

Meille suomalaisille ehkä tutuin ranskalainen vaunu on Renault FT vuodelta 1917. Esillä on myös meille vieraampaa kalustoa, kuten kylmän sodan aikana palveluksessa ollut AMX 30 Pluton (vv. 1974-93) eli ns. aikansa lapsi ydinaseella varustettuna.

Museossa on myös raskas tankki ja rynnäköytin, joka valmistui juuri ennen 2. maailmansodan loppua ja sitä tehtiin vain noin 60 kappaletta vuodesta 1949 alkaen. Vaunutyyppi ei ollut hyvä,

joten sen käyttöönottokin oli rajallista. Uusimpana vaunutyyppinä esillä on alkupään tuotannon Leclerc-panssarivaunu.

Näyttely on koottu loogisiin kokonaisuuksiin kuten ensimmäinen maailmansota, saksalainen huone, Varsovan liiton huone, Liittoutuneiden huone, nykyaikainen Ranskan huone ja suurmiesten kuja. Näyttelytila on iso ja avara ja joka kattaa 10 000 neliometriä.

Eikä tässä vielä kaikki

Kaikesta huomasin, että museota on rakennettu ajatuksella ja harkitun, joten lopputulos varmasti tyydyttää vaativaakin museokävijää. Museossa on myös melko laaja ja kattava museokauppa, josta voi hankkia monenlaisia muistoesineitä ja kirjallisuutta kotiin. Matkaa Saumurin keskustasta muse-

AMX 30 Pluton oli varustettavissa taktisella ydinkärjellä.

olle on muutama kilometri ja se tahtuu mukavasti jalkaisin.

Museon kanssa yhteistyötä tekee Ratsuväkimuseo (Musée de la Cavalerie) ja jonne voi ostaa yhteislipun alennettuun hintaan; onhan panssaritoijajoneuvo tietynlainen jatkumo ratsuväelle. Etäisyyttä museoiden välillä on muutama kilometri. Koska pelkästään Panssarimuseoon tutustuminen kesti pitkään, päätimme jättää tämän sisämuuseon vierailumatta.

Matkamme Saumuriin oli varsin mielenkiintoinen. Panssarivaunuista kiinnostuneille Musée des Blindés on aarreaitta. Saumurissa viettämämme viikon jälkeen matkustimme takaisin Pariisiin ja jossa odottivat uudet nähtävyydet ja kokemukset.

Leclerc on ranskalaisen panssariteollisuuden lippulaiva.

Sotaveteraanien suosikkisäveliä tarjolla Heikkilän sotilaskodissa

Elvi Jalonen

Heikkilän sotilaskodissa kuullaan taas tuttuun tapaan sotaveteraanien suosikkisäveliä, kun Turun Veteraaniperinorkesteri (ent. Turun Sotaveteraanisoittajat) konsertoi siellä marraskuussa.

Ohjelmaan on koottu sekä draamaa mm. Jääkärin morsian, Sam Sihvon laulunäytelmästä osa 1. että romantiikkaa, jota edustaa Urpo Laakosen sovittama sikermä Lauluja lempeistä ja paljon muita ikivihreitä. Konsertin ohjelmassa muistellaan myös orkesterin pitkäaikaisia juontaja-laulajia Pertti Keihästä. Hän tuli mukaan toimintaan v. 2011. Pertti Keihäs teki monien tehtäviensä ohella myös musiikaleja mm. Terveiset ulapolta, Kirje sieltä jostakin, Me tulemme taas ja Virran viemää. Solisteina ovat Kaisa Kraft ja Jari Koivisto, laulu sekä Juha-Pekka Vikman, viulu.

Sopraano Kaisa Kraft on valmistunut musiikin maisteriksi v. 2013 Sibelius Akatemiasta suorittanut laulun A-tutkinnon erinomaisin arvosanoin. Esiintymisiä on ollut runsaasti niin ooppera-, operetti-, kuin kirkkomusiikin saralla erilaisten orkesterikokoonpanojen kanssa. Hän toimii kanttorina Liedon seurakunnassa mutta keikkailee säännöllisesti työnsä ohella.

Jari Koivisto on monipuolinen musiikin ammattilainen. Laivaston Soittokunnan soittajajoukoista sujuvat tangot, jazz, rokkibiisit, tunnelmalaulut ja saksophonin soitto. Esiintymisiä on kertynyt vuosien aikana runsaasti. Hän yhdistää musiikin arjen menoon, jopa mottoihin. Esim. eräässä TS Extran haastattelussa Jari Koivistolta tivattiin leikkisästi, miksi merimies on erimies.

Vastaus oli: "Musiikkimerimies on elämäkokemuksiltaan rikas." Turun Sotaveteraanisoittajat-orkesterin kanssa Jari esiintyi ensimmäisen kerran v. 2012. Silloin järjestettiin kapellimestari Esa Johanssonin johdolla viihdemusiikin konserttikiertue temalla Sateenkaaren tuolla puolen. Jari Koivisto tunnetaan aktiivisena sotaveteraanien laulujen tulkitsijana. Yhteistyö orkesterin kanssa on saumatonta. Soittajat arvostavat häntä tunnollisena ja luotettavana solistina.

Turun kaupunginorkesterissa jo pitkään tarhnut konserttimestari, viulutaiteilija Juha-Pekka Vikman tunnelmoi F. Kreislerin sävellyksillä Liebesleid ja Schön Rosmarin.

Kapellimestarina dir.mus. Heikki Varantola.

KONSERTTI VIRRAN VIEMÄÄ
16.-17.11.2024 klo 15.00 • Heikkilän sotilaskoti
 Liput 25 euroa, sotaveteraanit ja lotat vapaa pääsy. Käteismaksu.
 Lipunmyynti: Heikkilän sotilaskoti/Jukala puh. 050 5584023,
 orkesterin siht. Elvi Jalonen, puh. 040 8255022/elvi.jalonen@gmail.com
 ja Turun Sotaveteraanit ry:n toimisto/ Kytölä puh. 02 2516 870

Kansainvälisen turvallisuuden tasapainoiluvaiheessa

Intia on kuluvalla vuosikymmenellä nousut kansainvälisen politiikan vaikuttajaksi. Väestömäärältään maailman suurin maa ja suurin demokratia on hakemassa alueellista johtajuutta Kiinan rinnalla. Se on saanut itsevarmuutta viime vuosien taloudellisesta ja sotilaallisesta kasvusta. Poliittisesti onnistunut G20 puheenjohtajuus 2023 ja PM Moodin voitto kevään 2024 vaaleissa rohkaisi parantamaan suhteita naapurimaiden kanssa ja vahvistamaan Intian roolia alueellisena johtajana. Moodi hakee myös kansainvälisen sotavettiljän roolia mm. Ukrainan sodassa ottamalla osuutensa neutraaliin aseenteen.

Puoli vuosikymmentä kestänyt jännite Kiinan ja Intian maaraajalla on siirtymässä alueen merireiteille ja vapaan merenkulun turvallisuuteen. Intian poliittinen johto on kiinnostunut jo viime vuosikymmenellä lisääntymään huomiota Kiinan läsnäoloon Intian valtamerellä ja sen vaikutuksiin Intian kansalliseen turvallisuudelle, taloudelle ja

alueen vakaudelle. Tämä on lisännyt alueen maidenkin halua laajentaa merellistä vaikutusvaltaa indopasifisella merialueella ja vastata alueen epävakauten.

Kiina näkee erityisesti Intian valtameren alueella taloudellisen kasvun mahdollisuuksia. Vyö- ja tiealoite on Kiinan keino muodostaa taloudellinen ja poliittinen jalansija Etelä-Kiinanmeren ulkopuolelle. Tieleite Eurooppaan on turvallisuuden ja kiistanalaisuuden takia haasteellinen, jolloin meriteistä on tullut tärkeä koko Aasian kaupalle.

Moni pandemian vaivaama maa katsoi kansallista etua ja eristäytyi globaaleilta markkinoilta aiheuttaen tyhjion, jonka Kiina täytti tehokkaasti talouden ja kaupan keinoin. Kiina on lisännyt merentakaisen sopimus- ja osaomistussatamien painoarvoa lisäämällä niissä myös sotilaslaitosten vierailuja. Kampodzassa, Myanmarissa ja Malediiveissa se on rakentanut satamien infrastruktuuria.

Intia näkee Kiinan tarkoituksena olevan valvoa ja tarvittaessa rajoittaa Intian vapaata merenkulkua tärkeillä merireiteillä. Kiina on nostanut sotalaivostonsa aluskantaa ohittaen Yhdysvaltain laivaston lukumääräisesti. Se on elvyttänyt kumppanuutta Intian alueellisten vastustajien Pakistanin kanssa myyden sille mm. kahdeksan Hangor-luokan sukellusvenettä, joiden propulsiojärjestelmä on ilmasta riippumaton. Alusluokka nimettiin PNS Hangoriksi pakistanilaisen sukellusveneen mukaan, joka 1971 upotti intialaisen fregatin Khukrin maiden välisessä sodassa. Intiaa epäilyttää Kiinan tapa käyttää mm. sukellus- ja tutkimusaluksia tiedusteluun ja merentutkimukseen.

Intian mukaan Kiina on lisännyt partiointia Intian valtamerellä. Sen uskotaan käyttävän kalastuslaivastoa ja tutkimusaluksia keräämään arkaluontoista dataa strategisiin tarkoituksiin. Toimintaa ei pidetä ainoastaan uhkana luvattomasta

kalastuksesta mutta myös uhkana kansalliselle turvallisuudelle varsinkin tapauksissa, joissa alukset sulkevat AIS-paikantamisen lähellä talousvyöhykkeen rajaa.

Kiinan lisääntyvä merenpohjan kartoittaminen ja satelliittien valvonta-alukset Intian valtamerellä ärsyttää Intiaa, koska näillä aluksilla on kyvykyys kerätä pinnanalaista dataa sekä seurata sukellusveneden liikehdintää tai ohjuskokeiden ja -harjoitusten dataliikennettä.

Intian suuntautuminen valtamerelle liittyy kiinteästi sen ulkopoliittikkaan ja ymmärrykseen, että maan turvallisuus ja taloudellinen kasvu liittyy Intian valtameren vapaisiin merireitteihin. Vastauksena todettiin uhihin on Intian laivaston suositus vahvistaa läsnäoloa merellä, parantaa kumppanuuksia alueen maiden kanssa ja kehittää alueellista pelotetta uhka- ja tilannevurion mukaisesti.

Vuodesta 2018 lähtien Intian laivasto on operoinut Intian valtamerellä varmistaen

7/24 läsnäolon kahdeksalla sisäntulovälillä. Tehtävänä on pelastus- ja avustuseraatiot alueellisissa katastrofeissa, aluskaappauksien ehkäiseminen sekä väylien ja satamien käytön turvaaminen. Intia haluaa olla ensisijaisessa vastuussa Intian valtameren alueellisten ongelmien ratkaisussa. Intian uudet merentakaiset tukikohdat, etäisimpänä Agalega Mauritiusilla, tukee Intian laivaston operatiivista ulottuvuutta ja voiman projisointia Intian valtamerellä.

Intia näkee merellisten uhkien olevan kansainvälisiä vaatiin yhteisesti sovitut toimia. Viime vuosina merivoimien toiminta ja satamavierailut alueen samannimiisiin maihin on vakiintunut ulottuen Fidistä idässä aina Etelä Afrikkaan lännessä. Monenkeskiset ja kahdenväliset harjoitukset, ylikansalliset tiedustelu- ja valvontaoperaatiot sekä merenkulun vapauden turvaamisoperaatiot on lisääntyneet yhdessä Intian naapuruston kanssa.

Yhdysvallat, Ranska, Australia, Iso-Britannia ja muut alueen kumppanit ovat lisänneet Intian kanssa meritilannetietojen vaihtoa indopasifisella alueella ylläpitäkseen sääntöperäistä kansainvälisen oikeuden toteutumista ja yleistä järjestystä ja turvallisuutta. Lisääntyvä kansainvälinen tukeminen Intian valtameren tiedustelun ja valvonnan tulosten käsittelykeskukseen Intian mantereella (Information Fusion Center – IOR) sekä nelikon (the Quad aloite) Indopasifisen alueen meritilanteen valvonnasta (IPMDA) tähtäävät kustannustehokkaaseen, lähes tosiaikaiseen integroituihin meritilannekuvaan alueen samannimiisille kumppaneille.

Intian sitoutuminen toimittaa puolustusmateriaalia ja -välineitä alueen maille vastaamaan Kiinan uhkaan on uutta ulkopoliittikkaa. Vuodesta 2020 lähtien Intia on lahoittanut Malediiville, Seychelleille, Vietnamille ja Myanmarille puolustusmateriaalia ja sotavarustusta. Filippiinit on

ostanut 2022 intialaisia supersoonisia risteilyohjuksia; kiinnostusta ovat osoittaneet myös Indonesia ja Vietnam. Malesia on allekirjoittanut Intian kanssa puolustusteollisuutta koskevan sopimuksen.

Erityisesti Yhdysvallat ja sen liittolaiset ovat huollissaan Filippiinien ja Kiinan yhteenotista Etelä-Kiinan merellä, joiden pelätään olevan "uusi normaali". Kiistanaisista merirajoista puhuessaan Intia viranomaiset ovat toisinaan käyttäneet ilmaisua "Länsi-Filippiinien meri". Olematta Yhdysvaltojen liittolainen Intia on tukenut Filippiinien suvereniteettia Etelä-Kiinan merellä ja mailla on taloudellinen ja puolustuksellinen kumppanuussopimus. Intia on sijoittanut puolustusasiamiehet useisiin Aasian maihin ja ensimmäistä kertaa Afrikkaan: Mosambikiin, Djiboutiin ja Tansaniaan.

Kiina – Intia jännite liittyy laajaan alueelliseen yhteyteen. Kiina näkee olevansa alueen hallitseva voima ja torjuu idean

moninaisesta Aasiasta. Kiinan osoittama jatkuva piittaamattomuus kansainvälisistä laeista Etelä-Kiinan merellä herättää pelkoa sen leviämistä myös Intian valtamerelle. Kiinan halu Globaalin Etelän hallintaan BRICSin kautta vaikuttaa osaltaan indopasifisen alueen jännitteeseen.

Aasiaille on elintärkeää pitää merelliset kauppaväylät avoimina kaikille kansainvälisistä oikeutta ja merenkulun vapautta kunnioittaville toimijoille. Tässä yhteydessä Intian aktiivinen rooli nähdään positiivisena yrityksenä ratkaista alueellisia ongelmia vuoropuhelulla ja monenkeskisellä yhteistyöllä. Jännitteen eskaloimisen vaihtoehdot on oivaltaa ajoissa ongelmien ratkaisu vuoropuhelulla ja monenkeskisellä yhteistyöllä. Samaan globaaliin kehukseen liittyy Venäjän hyökkäyssota Ukrainaan ja Lähi-idässä käytävä terroristinen sota.

Seppo Ruohonen
 everstilutnantti evp.

ASIAANTUNTIJALTA

Jägarnas minnesmärke avtäcktes i Pargas

Berndt Lönnberg

Stig Kavander

27.8.2024 samlades man på Pargas kyrkogård för avtäckningen av minnesmärket som gjorts för att hedra och minnas de fem jägare som där finns begravda. Jägarrörelsen bildades formellt under senare delen av november 1914 vid Österbottens nations Oströbotta i Helsingfors och var till en början av den anledningen mycket studentnyanserad. 26.1.1915 uppgjordes följaktligen ett avtal om att utbilda 200 studenter i Tyskland till en sorts scouter – pafinders, som förstås var en förtäckt plan för att i längden kunna utbilda militärt manskap för Finland. Landet hade lytt under Ryssland sedan 1809 i och med att Sverige inte hade förmått försvara den finska delen av riket i 1808-1809 års krig.

Under slutet av 1800-talet hade en häftig förryskningskampanj startat i Finland som inte alls avtog utan blev allt strängare. Storfurstendömet Finland kunde inte mera i början på 1900-talet sätta sin tillit till tsarens "goda öra", som man kanske försiktigt hade tyckt tidigare under medlet av föregående sekel. 1909 hade dessutom furstendömet senat hamnat helt under kejsarmaktens kontroll men runt om i landet hade samtidigt vaknat en ännu större medvetenhet ett ännu större förtäckt motstånd mot förrysknigen.

Vid första världskrigets utbrott härdnade ytterligare den ryska överhöghetens planerade åtgärder. Det ryska manifestet 17.11.1914 påbjöd bl.a. att alla unga finska män skulle in i den ryska militären för fyra år. Ytterligare hade gränstrafiken skurits ned och att ta sig ut ur landet gick inte anorstadens ätt i Tornedal. Redan tidigare hade beordrats att alla vapen skulle lämnas in till myndigheterna så den finska befolkningen saknade så gott som helt militär utrustning i det skedet.

Sonderingar om militärutbildning i Sverige och Danmark hade gjorts men utan framgång. En liten studentdelegation hade tagit sig över till Stockholm och lyckats där få kontakter som pekade på den tyska utbildningsmöjligheten och det ledde sedan till ovannämnda avtal om "pafinders" i slutet av januari 1915. I slutet av augusti 1915 bestämde tyska kejsaren dock att Kungliga preussiska jägarbataljonen 27 skulle bildas och nu var det inte mera fråga om utbildning av "scouter" utan av riktiga soldater.

Tillströmningen av finländare till utbildningslägret Lockstedter Lager ett stycke från Hamburg tilltog och drygt 1 800 jägare hann utbildas på ett drygt år. Av dem var ungefär en tredjedel studenter, en tredjedel arbetare och en sjättedel bönder. Bataljonen

på fyra kompanier, som delvis ännu bestod av rekryter, sändes till Rigabukten under sommaren 1916 där det var meningen att striderfarenhet vid fronten skulle anskaffas, men drogs relativt snart tillbaka till Libau (Liepaja) längre bort från fronten.

Vårvintern 1918 återvände största delen av jägarna till Finland och Vasa där Gustaf Mannerheim mottog bataljonen på torget i slutet av februari. Avväpningen av de ryska trupperna hade inletts 25.1.1918. Frihetskriget inleddes två dagar senare. Genast efter sin ankomst till Vasa kommanderades jägarna mestadels till chefsuppgifter i den vita armén.

Från Vasa ryckte man söderut och det röda upproret bröts ned på ett par månader och 16.5.1918 mottog Mannerheim den vita arméns parad i Helsingfors. Finlands enda män, som fått militärutbildning vid denna period var jägarna och deras avgörande insats i försvaret av det självständiga Finland är obestriddligt. Jägarnas stora betydelse skulle ytterligare märkas i Finlands påföljande två år krig mot Sovjetunionen.

Men tillbaka till 27.8.2024 och kyrkbacken i Pargas. Församlingarna hade upplåtit en fin plats för minnesmärket mittemellan Agricolakapellet (den så kallade gamla finska kyrkan) och biskop Tengströms gravkapell. Ett trettital personer inklusive efterlevande till två av jägarna samt press och radio hade samlats för att hedra avtäckningen av minnesmärket med data om de avlidna jägarna - fem personer - och med anvisningar om var de låg begravda.

Hela förrättningen leddes av Pargas reservofficerars traditionsofficer fältkamrer kaptenen ia Jorma Ake och den högtidliga tillställningen inleddes av Tuomas Salo från Flottans musikkår med en trumpetfanfar. Han framförde därefter en finstämd "Jägmarsch (Jääkärimarsssi)" komponerad av Jean Sibelius 1917. Efter det hälsade Jorma Ake välkommen och i sitt tal vid minnesstenen framhävde han att en mycket viktig del av föreningens verksamhet är att omhulda traditionerna i synnerhet i anslutning till landets självständighet.

"För något år sedan uppförde föreningen vid Pargas industrimuseum en massiv sten till minnet av skyddskåren och lottorna och för inte så länge sedan återinviades det av föreningen uppsviggade massiva minnesmärket med omgivning till Skärgårdens Frikår på Pensar. Föreningen har också tagit del i uppsättandet av Frikårens minnesplattor på Ålands Vårdö och på Inö. Efter många år av olika framtagna planer

Jessica Silfver, en släkting till en av jägarna, avtäckte minnesstenen. Tuomas Salo och Jorma Ake följer följande vaksamt med.

och framställningar står vi nu vid den mest prominenta plats på kyrkogården vid Finlands första ärkebiskop Jakob Tengströms gravkapell där det är enkelt för alla besökare att hitta och uppsöka platsen. Ett stort tack till församlingarna! På minnesplattan finns inbügget namnen på följande bär på kyrkogården begravda personer: jägarkapten Emil Johannes Johansson, jägarkapten Gunnar Mikael Stenmark, jägarlöjtnant Anton Aleksander Pihlava, jägarfältväbel Gustaf Hjalmar Laaksonen och jägarunderröficer Juho Leonard Takkunen."

Själva avtäckningen tog därefter vid och iklädd skydcouternas blå paraddräkt steg Jessica Silfver fram. Hennes farfars morbror jägarkaptenen Emil Johansson var en jägarna som hedrades. Och i ett svepande drag avlägsnade hon täckselduken och framträdde stenen med bataljonens emblem J27 högst upp och nedan om de med guldbokstäver inhuggna namnen på jägarna ifråga med födelse- och dödsdatum. Stenen innehåller

dessutom en infälld guide som visar var varje enskild jägare ligger begravd.

Efter att stenen beskådats i all sin prakt en stund trädde Pargas stadsdirektör Tom Simola assisterad av välfärdschef Fia Isakson fram och lade ned stadens ståtliga vitblå blomsterhälsning med texten "Minnet av den 27:de Jägarbataljonens jägare hedras". Och efter ytterligare ett respektfullt tag tog Tuomas Salo upp trumpeteten och framförde avslutningsvis "Till Fosterlandet (Isänmaalle)", även denna komposition av Sibelius. Vid avtäckningstillfället deltog också jägarkapten Emil Johanssons systerson Dan Karlsson och jägarkapten Gunnar Stenmarks brorssons sondotter Susanna Stenmark-Timgren.

Den korta avtäckningsceremonin var därmed avslutad. I församlingshemmet vid efterföljande kaffe- och diskussionsstund bjöd officersföreningens ordförande Ole Bergen till bords och berättade kort om processen kring minnesmärkets tillkomst. Då alla hade hunnit sätta sig levererade Jorma Ake ett tal

Joni Lindeman

Hangon rintamamuseo on siitä harvinaisen suomalainen sotamuseo, että se sijaitsee aidolla tapahtumapaikallaan.

Perinnematkalla Hangossa ja Degerbyssä

Joni Lindeman

Varsinais-Suomen Sotaveteraanipiirillä on ollut tapana järjestää kesäaikaan yksi pidempi, 3–4 päivän perinnematka ja yksi päivämittainen matka jonkin kiinnostavaan sotahistorialliseen kohteeseen. Niin myös tänä kesänä, kun kesän päiväretki suuntautui Hankoniemelle ja Degerbyhyyn.

Matkaan lähdettiin aamulla varhain ja linja-auton nokka suuntautui kohti Hankoa. Ensimmäisenä pysähdyiskohteena oli marsalkka Mannerheimin muistokivi Harpaskogissa. Muistokivi paljastettiin 4.6.1944 paikalla, jossa marsalkka vastaanotto 15.12.1941 Hangon rintamalla taistelleiden joukkojen ohimarssin. Pysähdyksämme "väritti" Uudenmaan prikaatin varusmiesten jalkamarssin päättymisen samaan paikkaan vierailupäivänämme. Osa matkalaisista pääsi jopa jutustelemaan varusmiesten kanssa. Muistokiveltä matka jatkui kohti Hangon rintamamuseo.

Valtaite 25 varrella varsin näkyvällä paikalla oleva museo on erittäin hyvin koostettu kokonaisuus. Matkalaiset pääsivät opastetuille kierrokselle, jonka aikana meille selvisi tapahtumat Hangon rintamalla alueen luovuttamisesta Talvisodan päätyttyä viimeisten neuvostosotilaiden poistumiseen asti. Näyttely on hyvin havainnollinen esitellen tapahtumia niin suomalaisten kuin venäläisten puolelta.

Itse museon lisäksi pääsimme opastetulle kierrokselle myös bunkkerimuseo Irmaan, jossa meille esiteltiin suomalaisten linnoitustöitä Hangon rintamalla sekä yksi

yleisölle avoin bunkkeri. Bunkkerin sisällä totesimme suomalaisen sotilaan olleen melko innovatiivinen, kun haluttiin tehdä bunkkerista mahdollisimman viihtyisiä majoitus- ja taistelukäyttöön.

Järjestäjä vaihtuu, matka jatkuu

Tässä vaiheessa matkalaisten vatsa ilmoitti vahvasti olemassaolostaan, joten bunkkerin jälkeen suuntasimme lounaalle. Lounaan jälkeen tutustuimme Porkkalan vuokra-alueen historiaan ja tapahtumiin Degerbyssä olevassa Igor-museossa. Opastus oli jälleen asiantuntevaa ja innostavaa. Saimme kuulla hyvinkin värikkäitä kertomuksia elämästä Porkkalan vuokra-alueella sekä sen reunoilla unohtamatta kokemuksia vuokra-alueen palauduttua takaisin alkuperäisille omistajilleen.

Museossa esillä oleva esineistö on osin aintulatuista, joita museon pitäjät ovat itse keränneet ja saaneet lahjoituksina paikallisilta asukkailta. Porkkalan vuokra-alueen historia on osin vaiettua historiaa, mutta tämän vierailun jälkeen matkalaiset ymmärtävät hieman paremmin paikallisten kokemuksia tästä noin kymmenen vuoden ajanjakosta.

Tämä perinnematka oli viimeinen Varsinais-Suomen Sotaveteraanipiirin järjestämä matka. Mutta alkää olko huolissanne; ensi vuodesta alkaen Sotiemme 1939–1945 V-S Perinnehistyys jatkaa tätä matkaperinnettä asiantuntevan matkanjärjestäjän, V-S Reserviläispiirin kunniapäpuheenjohtajan Osmo Suomisen junailemana. Tervetuloa ensi vuonna mukaan.

Igor-museossa sukelletaan Porkkalan vuokra-alueen vaiheisiin.

Estonias räddningsoperation

Göran Bruun

Ondagen den 18.9.2024 anordnade Åbolands Reservofficersförening en föredragskväll i Heikkiläs soldathem. Veikka Miettinen föreläste om Estonias räddningsoperation.

Veikka Miettinen var befälhavare på den Gränsbevakningens Super Puma helikopter som räddade flest offer, ca 47 stycken. Uppgiften var i de rådande väderförhållandena mycket krävande.

Estonia sjönk väldigt snabbt, på mindre än 30 minuter.

Ombord på Estonia var 989 personer varav 852 omkom. Totalt 137 personer varav 94 passagerare och 43 besättningsmän räddades ur vattnet vid olycksplatsen. En av dessa dog en person senare på sjukhuset. Många helikoptrar deltog i räddningsoperationen. Helikoptrarna lyckades rädda 104 offer.

Medlemmarna i Egentliga Finlands Reservistdistrikten och medlemmar från andra organisationer hade inbjudits att delta. Ett stort antal åhörare dök upp för att lyssna på föredraget.

Som en överraskning landade en Super Puma helikopter från Gränsbevakningen på närliggande idrottsplats och besättningen kom och lyssnade på Veikkas föredrag. De anade nog inte hur stort PR värde det medförde.

Veikka ser inte sig själv som någon hjälte. De som verkligen var hjältar var ytbärgarna som gjorde ett verkliga tufft jobb i det omänskliga vädret.

Veikka är pensionär efter 20 år i tjänst och 5300 timmar i luften.

Den 28.9.2024 hade det förlutit 30 år sedan den tragiska händelsen.

Som bäst går den aktuella Estonia-serien på TV.

Hasse Vallas

Estonian sankareita. Kuvassa vasemmalta mekaanikot/vinssaajat rajavartiomestari Ari Rautiainen ja teknikkokapteeni Jorma Nolvi, helikopterin päällikkö Veikka Miettinen, perämies Matti Rytkönen ja pintapelastajamerivartija Juho Ala-Lahti.

Göran Bruun

Veikka Miettisen esitelmä oli mieleenpainuva.

Estonian pelastusoperaatio

Göran Bruun

Keskiuviikkona 18.9.2024 pidettiin Heikkilän sotilaskodissa Åbolands Reservofficersföreningin isännöimä esitelmät jossa Veikka Miettinen esitelmöi aiheesta Estonian pelastusoperaatio.

Veikka Miettinen oli sen Rajavartioston Super Puma -helikopterin päällikkönä joka pelasti eniten uhreja, noin 47. Sääolosuhteista johtuen tehtävä oli erittäin vaativa.

Estonia upposi hyvin nopeasti, alle 30 minuutissa.

Estonialla oli 989 henkilöä joista 852 menehtyi. Yhteensä 137 henkilöä joista 94 matkustajaa ja 43 miehistön jäsentä pelastettiin vedestä onnettomuuspaikalla. Yksi näistä kuoli myöhemmin sairaalassa. Monta helikopteria osallistui pelastusoperaatioon.

Helikopterit onnistuivat pelastamaan 104 uhria.

Varsinais-Suomen Reserviläispiirin jäseniä ja myös muiden järjestöjen jäseniä oli kutsuttu tapahtumaan. Kuuntelijakuntaa oli tullut runsaslukuisesti paikalle.

Yllätyksenä Rajavartioston Super Puma helikopteri laskeutui viereiselle urheilukentälle ja miehistö tuli kuuntelemaan Veikan esitelmää. Eivät varmaan aavastaneet tuomaansa PR-arvoa.

Veikka ei näe itseään sankarina. Pintapelastajat jotka tekivät raskaan työn epäinhimillisissä sääolosuhteissa olivat todellisia sankareita.

Veikka on eläkkeellä 20 vuoden palvelun ja 5300 tunnin ilmassa olon jälkeen.

28.9.2024 oli kulunut 30 vuotta tästä traagisesta tapahtumasta.

Parhaillaan televisiossa menee ajankohainen Estonia-sarja.

Maanpuolustuksellinen toimintapäivä kiinnosti Salossa

Kasper Saarin

Salon alueen maanpuolustusyhdistysten yhteistä toiminta- ja maastopäivää vietettiin kolmatta kertaa Vaskion ampumaradalla sunnuntaina 22. syyskuuta. Salon Seudun Reserviupseerit ry:n sekä Salon Seudun Maanpuolustusnaiset ry:n lisäksi järjestelyistä vastasi tänä vuonna myös Halikon Reserviläiset ry. Epäviraalisia ennätyskiäkin rikottiin, sillä paikalla oli yhteensä reilusti yli 50 henkeä. Myös edellisistä vuosista poiketen tänä vuonna syysää oli armollinen ja palkitsi osallistujat lämpimällä auringonpaisteella.

Päivä koostui seitsemästä tehtävästä sekä amunnasta. Rastit toteutettiin sillä ajatuksella, että niistä suoriutuessa helposti ilman aiempaa kokemusta, mutta silti jokainen osallistuja pystyy teroittamaan vanhoja taitoja, oppia uusia sekä saa mielekkäitä kokemuksia luonnossa liikkumisesta. Rasteina tänä vuonna oli painonheitto, keijun tarkkuusharjoitus, suunnistus, kartanlukua ja etäisyydenarvioinnit, ensiapu, luontoaiheinen tietovisa sekä maastonhavainnointi.

Uutena lajina tullut maastonhavainnointi olikin osallistujien mielestä tervetullut uudistus ja opetti osallistujille, että miten hyvin arkinenkin luontoon kuuluminen esine voi olla vaikeaa huomata ja tunnistaa maastosta, vaikka se olisi ihan silmien edessä.

Tänä vuonna ammunnat suoritettiin pienoiskivääreillä ja ampumatoiminnasta vastasi Halikon Reserviläiset Ry. Tilaisuus oli sovitusti pidettäväksi Maurinpäivänä, jolloin samassa tilaisuudessa saatiin ammuttua perinteiset Maurin kenttäammunnat sekä samalla ampu-tilaisuus toimi Halikon Reserviläisten 50 v juhlapäivänä. Ampumatoiminta oli hoidettu järjestäjien puolelta erittäin mallikkaasti.

Kokemus näkyi niin amputoiminnassa kuin tuloksissa. Ampumapaikkoja oli useita

TOIMINTAPÄIVÄN TULOKSET

1) Matinlassi Kari 108 2) Leinonen Eeva 107,5 3) Alho Jenni sekä Havia Heini 104 4) Pitkänen Jorma 98 5) Ratamo Marja 96,5 6) Matinlassi Heidi 96 7) Havia Ulla 93,5 8) Salo Jukka 93 9) Puisto Sinikka 92,5 10) Alho Ilmari 92 11) Alho Venla 92 12) Salokannel Satu 89 13) Aksoy Kristiina 88,5 14) Peltoniemi Aatos 81 15) Ratamo Tuija 81 16) Havia Onni 75 17) Rautio Ilpo 70,5 18) Mäkirinne Matti 68 19) Rautio Marita 66,5 20) Vehosalmi Heikki 65 21) Vuorinen Lasse 42 22) Heikkilä Reino 38 23) Venetpallo Kirsi 28 24) Hanhisalo Ritva 16

MAURIN KENTÄAMMUNTA 22.09.2024

HALIKON RESERVILÄISTEN 50 V JUHLAKILPAILU
1) Rauno Hakala (92+62) 154 2) Saara Mattila (86+62) 148 3) Satu Salokannel (76+71) 147 4) Saku Tranberg (91+51) 142 5) Eeva Leinonen (83+57) 140 6) Jukka Salo (85+42) 127 7) Saana Tranberg 73+41) 114 8) Mauri Hanhisalo (68+44) 112 9) Reino Heikkilä (75+37) 112 10) Jorma Pitkänen 73+30) 103 11) Kauko Tuominen (74+27) 101 12) Ilkka Ratamo (0+56) 56

ja lisäksi radan toiseen sivuun oli varattu paikat ampumakoulutukselle, jolloin ampumista pääsi kokeilemaan ilman aiempaa kokemusta. Kiitos Halikon Reserviläisille hyvin johdetuista ammunnoista.

Vuimien yhdistäminen kannattaa

Yleensä toiminnan haasteena tänä päivänä on saada enemmän osallistujia kuin rastihenkilökuntaa. Yhdistämällä eri yhdistyksien voimavarat sekä kutsumalla tilaisuuteen laajasti useita Salon alueen maanpuolustusyhdistyksiä

Monipuoliset rastit panivat avonystyrät hommiin.

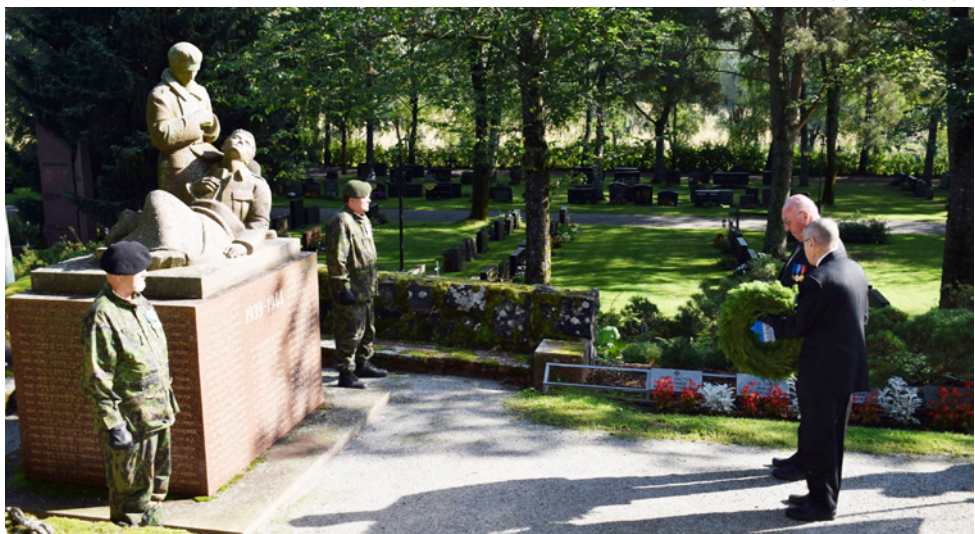
perheineen saavutettiin 40 läsnäolijan tavoite kirkkaasti. Näin voinkin järjestävien tahojen puolesta olla erittäin tyytyväinen.

Hieno oli myös huomata, että tilaisuuteen osallistui ja paikalle saapui jäseniä myös seuraamaan tapahtumaa, vaikka ei itse rasteille osallistunuttaan tai siten osallistui kokeilumielessä muuttamiin rasteihin tai pelkästään amuntaan. On hienoa, että jäsenet löytävät toimintaan mukaan ja siksi muistutankin, että paras tapa kunnioittaa vapaaehtoistyöntekijöi-

den panosta on osallistua aktiivisesti yhdistyksen järjestämään toimintaan.

Siksi haluankin muistuttaa yhdistysten jäseniä päivittämään omat yhteystiedot jäsenrekisteriin eAsioinnin kautta. Kun yhteystiedot ovat ajan tasalla, niin saat varmasti viimeisimmät tiedot ja kutsut tapahtumiin. Lopuksi haluan omasta puolestani kiittää kaikkia tilaisuuteen osallistuneita sekä varsinkin jokaista talkoolaista, jotka vuodesta toiseen innostuvat rasteja järjestämään ja pitämään.

Joni Lindeman

Mynämäellä kunnioitettiin Matti Orava ja Jari Ukkonen. Seppelen laskivat Seppo Kompuinen ja Antti Lujala.

Kunnioitettiin Raision sankarihaudalla.

Jatkosodan päättymistä juhlistettiin Varsinais-Suomessa virallisesti ensi kertaa

Joni Lindeman

Jatkosota päättyi 4.9.1944, kun suomalaiset aseet vaikenivat sovitun mukaisesti. Puna-armeija sen sijaan jatkoi ampumista vielä 5.9.1944 kello 0800 asti. Selityksenä tälle viestinnän katkokseksi sanotaan olleen Puna-armeijan direktiivin 220205/4.9.1944 mukaan se, ettei Suomi julkisesti ilmoittanut katkaisseensa suhteensa Saksaan.

Siksi aselepoikästä ei toimitettu Puna-armeijan joukkoille 4.9.1944 vastaisena yönä. Suomen ilmoitettua julkisesti katkaisseensa suhteet Saksaa, antoi Puna-armeija ylijohdosto Stavka direktiivillä 220206/5.9.1944 käskyn aseiden vaikenemiseen 5.9.1944 kello 0800. Näin oli Jatkosota päättynyt Suomen itärintamalla.

Jatkosodan päättymistä ei erinäisten syiden, jotka lukija varmasti osaa päättellä itsinkin, ole ollut korrektaa juhlistaa samoin kuin talvisodan päättymistä, jota on juhlistettu jo pitkään. Vuosi 2024 ja Jatkosodan päättymisen 80. vuosipäivä oli siis käytännössä ensimmäinen kerta, kun sodan päättymistä itärintamalla virallisesti juhlistettiin.

Kehotus päivän juhlistamiseen seppelienlaskuun, puheisiin ja kahvitilaisuuteen tuli tänä vuonna toimintansa päättävältä Sotaveteraaniliitolta sekä perinnetyötä jatkavalta Tammenlehvän virallisesti juhlistettiin.

Varsianis-Suomen paikkakunnilla nyt ensimmäistä kertaa.

Himmettä ei muistot saa

Monilla paikkakunnilla tilaisuus piti sisällään kunnioitettiin sankarihaudoilla ja lippuvartiota, lyhyen puheen sekä seppelienlaskun. Joillakin paikkakunnilla oli lisäksi lyhyt kahvittelaisuus kirkkomaan juhllisuusien jälkeen. Tilaisuudet toteutettiin yhdessä vielä toiminnassa olevien sotaveteraaniryhdyksien, paikallisten perinnesyhdistysten toimikuntien, paikallisten reserviläisyhdistysten, kuntien ja seurakuntien kanssa unohtamatta sitä, että monella paikkakunnalla mukana olivat myös koululaiset ja nuoret.

Kiitos kaikille tilaisuuksia pitäneille, koska ”himmettä ei muistot koskaan saa”.

Nousiaisten hautausmaalla puheen piti v. kirkkoherra Jarno Johansson.

RESERVILÄISURHEILU

Maskun marssilla rikottiin osallistujaennätystä

Kimmo Kiiveri

Maskun perinteinen marssitapahtuma kokosi tänä vuonna ennätysmäärän 64 marssijaa sekä siviilisarjaan että MPK-kurssille. Pakkasaamun jälkeen aurinko alkoi paistaa ja sää oli jälleen marssille ihanteellinen, noin kymmenen astetta lämmintä, ja se toi mukanaan täydelliset olosuhteet niin kokeneille kuin uusille marssijoille.

Siviilisarjassa matkojen pituudet olivat 15 ja 25 kilometriä ja MPK:n kurssilla 25 kilometriä. Molemmissa sarjoissa 25 kilometrin reitti koostui Karevankierron sekä Kullaanpolun monipuolisesta yhdistelmästä. Reitti kulki vaihtelevassa maastossa, joka tarjosi niin hiekkakuoppia Maskun Rivieren lampialueella, metsäpolkuja, pitkospuita kuin hiekkatieitä maaispeltojen välissä. Kullaanvuoren näköromikin on yli 70 metriä merenpinnan yläpuolella mahtavine näkymineen. Reittiä pidettiin luonnolaisen ja kiinnostavana. Eräs osallistuja kuvaili marssimaastoa kuin "kävelemiseksi vetten päällä", viitaten päällystetyn osuuden pieneen määrään.

Vesi- ja välipalapeiteitä oli kolme, joista kaksi lyhyemmän reitin varrella. Niistä löytyi nesteytystä, lisäenergiaa, rakkolaastareita sekä henkistä tukea marssijoille. Opastei-

Marssin tukikohtana toimi tuttuun tapaan Saunaparoni.

siin oli tänä vuonna panostettu ja pahoja eksymisiä ei ollut, pienet pummit kuuluvat marssielämykseen. Tarjolla oli kartta sekä Trailmapilla tehty GPS-polku, jolla saattoi varmistaa oman sijaintinsa GPS-häirinnän sallimissa rajoissa.

Marssin tukikohtana toimi tuttuun tapaan Saunaparoni, jossa marssitoimisto oli. Marssin jälkeen tarjolla oli makkarakeittoa

ja marssijat pääsivät saunan lämpöön oikomaan jäseniään. Rohkeimmat uskaltavivat pulahtamaan vielä raikkaaseen järviin, mikä kruunasi onnistuneen marssipäivän ja auttoi palautumaan reitin rasituksesta.

Tapahtuman kasvanut suosio ja positiivinen palaute niin reitistä kuin järjestelijöiden lupaavat, että Maskun marssi tulee taas ensi vuonna.

Miikka Lahtinen

Marssi yhdistää ja sade siivittää

Heidi Silvander

Syyskuun ajan oli meneillään Reserviupseeriliiton ja Reserviläisliiton Maanpuolustusyhdistyksen haastekampanja. Lomaan Seudun Reserviläiset järjesti perinteisesti yhteislähdön tähänkin haasteeseen omasta tukikohtastamme Heikinpirtiltä lauantauna 28.9. Suurta joukkoa emme saaneet kasaan mutta kauimmat saapuivat yli 70 kilometrin päästä ja vajaa puolet joukosta olivat iältään yli 70-vuotiaita. Tämä on hyvä osoitus siitä, että reser-

viläistoiminta on kaikille ikään, sukupuoleen tai välimatkoihin katsomatta. Yhtenä porukkana pidimme reipasta vauhtia yllä, etenkin marssin viimeisen kilometrin aikana, jolloin taivas repesi ja saimme kunnan vesisateen kirittämään loppumatkaa. Heikinpirtillä oli onneksi makkarat grillattuna ja sauna kuumana. Kun huolto pelaa, ei syysateetkaan haittaa. Ja toki tämä yhteislähtö oli vain yksi päivä, kaikki ovat tietenkin marssineet koko kuun ahkerasti kukin tahoillaan.

Tummat pilvet onneksi vain ukhailivat suurimman osan matkaa.

MIELIPIDE

Talous on Suomen turvallisuuden ydinkysymys

Ukrainan sota on osoittanut, että Venäjä on edelleen valmis käymään sotaa valtavassa mittakaavassa. Pienen maan puolustaminen täysmittaisella hyökkäykseltä on kokonaisvaltainen ponnistus. Altavastaajalta vaaditaan silloin kaikki mahdollinen, jos tahdotaan selviytyä. Puolustautuminen vaatii kaikki resurssit, jotka vain saadaan käyttöön.

Sotaa paljon suurempaa hyökkäystä vastaan ei voi voittaa vasemmalla kädellä. Esimerkiksi materiaalin kulutus on hurjaa. Tykistöammuksia kuluu miljoonia, droneja satoja tuhansia, ohjuksia tuhansia tai vähintään satoja – vuodessa. Samalla muutama sata tuhatta asevelvollista on pois töistä, rintamalla.

Raha on pääasiallinen tapa hankkia resursseja. Sain kunnian osallistua valtakunnalliselle maanpuolustuskurssille tämän vuoden alussa. Kurssilla saimme oppia, että puolustusvoimat tarvitsevat heti kriisin alkuvaiheesta lähtien miljardien lisämäärärahat. Esimerkiksi miehistötarvekin tulee hieman myöhemmin – rahaa tarvitaan heti. Sodan

kokonaisvaltaisuus oli eräs kurssin pääteemoja.

Puolustusvoimien resurssitarpeet eivät ole ainoita, joita kriisitilanteessa ilmaantuu. Esimerkiksi poliisin, väestönsuojelun ja terveydenhuollon kustannukset nousevat rajusti. Samaan aikaan monet kansainväliset rahoittajat isolta osin lopettavat maalle lainaamisen.

Suomen valtio ei ole tehnyt ylijäämää kertaakaan sitten vuoden 2008 eikä reaalin kansantulo asukasta kohden ole kasvanut. Samalla esimerkiksi muut Pohjoismaat ja Baltian maat ovat onnistuneet sekä kasvattamaan talouttaan että pitämään julkisen sektorin velan hallinnassa. Isänmaamme tarvitsee suuren muutoksen.

Jos rauhan aikana otamme yli 12 miljardia velkaa - joka kahdeksas valtion käyttämä euro on lainaa - millaista luvusta puhutaan kriisin aikana? Talouden tulopohja on luonnollisesti silloin romahtanut ja menot puolustusmateriaaleihin moninkertaistuneet. Aiempien sotien esimerkit osoittavat, että

käytännössä koko muu talous kärsii sotatilanteesta hurjasti. Esimerkiksi Ukrainan bruttokansantuote romahti 29 % Venäjän suurhyökkäyksiin ensimmäisenä vuonna 2022. Suomen kaltaisessa palveluvaltaisessa, kehittyneessä taloudessa näkisimme luultavasti vielä suuremman romahduksen.

Suomi on loistava maa – tasa-arvoinen, vakaa, rauhallinen ja sivistynyt. Olemme maailman onnellisin kansa. Olemme myös pitäneet hyvää huolta kokonaisturvallisuudesta, varautumisesta ja maanpuolustuksesta. Talouden sen sijaan olemme päästäneet retuperälle. Suomi on puolustamisen arvoisen ja suomalaiset ovat maataan valmiita puolustamaan. Maata ei kuitenkaan puolusteta pelkällä tahdolla, vaan aseilla, joiden hankkiminen maksaa – paljon.

Tärkeintä, mitä tällä hetkellä voimme Suomen turvallisuudelle tehdä, on laittaa taloutemme kuntoon. Se ei ole mukavaa - mutta välttämätöntä se on.

Ville Valkonen
reservin yliluutnantti, kansanedustaja

Mietoisten komppanian sotatielle lähtöä kunnioitettiin laatalta ja perinnekilvellä

Joni Lindeman

Mietoisten entisellä Suojeluskuntatalolla (nykyisin Maamiesseurantalo) vietettiin 18. elokuuta hieno, perinteitä kunnioittava maanpuolustusjuhla. Juhlan aiheena oli Mietoisten komppanian eli JR 60:n III pataljoonan 12. komppanian (eli pataljoonan konekivääri-komppanian) jatkosotaan lähdön muistolaatan ja JR 60 Perinnekilven paljastaminen.

Laatta ja kilpi kiinnitettiin Maamiesseurantalon ulkoseinään aikaisempien muistolaattojen rinnalle. Kiitos kaikille juhlan järjestelyihin osallistuneille, juhlan esiintyjille ja paikalla olleille yleisölle. Himmetä ei muistot koskaan saa.

Laatan paljastivat sotaorvat Salli Rastas ja Kalevi Pusala.

Eko-ammunta säilynyt kesätapahtumien vetonaulana

Seppo Hellsten

Taivassalon-Kustavin Reserviupseerikerho on osallistunut Taivassalon Silakrysyäkseen ja Kustavin Lohimarkkinoille jo ainakin 1980-luvulta alkaen, aluksi ilmapistooliammuntaa tarjoten. Myöhemmin yhdistys hankki sponsoreiden avustamana Noptelilta oman elektronisen ascen- Ilmapistooli deaktivoitiin ja liitettiin osaksi elektronista asetta.

Kahtena viime kesänä olemme saaneet lainaksi elektronisen kiväärin Varsinais-Suomen Reserviupseeriipiriltä, kiitokset siitä, kahdella asella pystytään ammunta sujuvasti hoitamaan. Tänä vuonna ennätystulos syntyi Kustavin Lohimarkkinoilla, jossa tarkkuuttaan kokeili 72 ampujaa. Taivassalon Silakrysyäkseenä heinäkuussa tulos oli 56 ampujaa.

Ammunnan kiinnostus on selvästi viime vuosina lisääntynyt, myös monet naiset ja nuoret tulevat harjoittelemaan tähtäämistä ja hakemaan hyvää tulosta amunnasta. Monesti kilpailuhenki saa yrittämään tuloksen parannusta kun esillä olevasta tilannetulosta havaitaan jonkun menneen ohji paremmalla tuloksella. Teltalle voi myös poiketa ryhmä innokkaita kilpailijoita, jotka haastavat toisensa, tällöin ammunta voi kestää montakin kierrosta, periksi ei helposti anneta.

Ammuntaa on kolmessa sarjassa, miehet, naiset, nuoret. Pääasiassa Taivassalon ja Kustavin alueella toimivat yritykset lahjoittavat kiittävästi palkintoja, tänä vuonna pystyimme palkitsemaan joka sarjan neljä parasta. Suuret kiitokset lahjoittajille.

Seppo Hellstenin arkisto

Kuvassa yhdistyksen aktiiveja. Vasemmalta komentajakapteeni Veli-Pekka Nurmi, yllä Seppo Hellsten, yllä Antti Torppa, ltn Jarkko Vähätalo, vänr Jyrki Heinänen, yllä Voitto Virtamo ja yllä Ahti Veijola.

KOKOUKSET JA KILPAILUT

KOKONAISMAANPUOLUSTUKSEN RESERVI-SEMINAARI

Turun Reserviupseerit järjestää 12.11. seminaarin Heikkilän sotilasalueen auditoriossa, aiheena kokonaismaanpuolustuksen reservi. Seminaariin osallistuvat panelistit sisäministeriöstä, Poliisihallituksesta, Reserviupseeriilitosta, Turun kaupungilta, Varsinais-Suomen hyvinvointialueelta ja Maanpuolustuskoulutus ry:ltä. **Seminaari alkaa kello 18.00.** Ennakoilmoittautumislomake (<https://forms.gle/y46YaDJVP6TPa9x6>) löytyy myös Turun Reserviupseerien sivuilta osoitteessa www.tru.fi. Tilaisuudessa on kahvitarjoilu.

ITSENÄISYYSPÄIVÄNÄ

kunnioitamme sankarivainajien muistoa hartaushetkellä Turun sankarihaudoilla klo 11.00 Ennen tilaisuutta lasemme vapauden kukat haudoille. Kynttilät sytytämme jo 5.12.

Kothen: Hymni Laivaston soittokunta

SEPPELEENLASKU SANKARIRISTILLE

Heikki Klemetti: Oi kallis Suomeenmaa

Jean Sibelius: Finlandia

Mieskuoro Laulun Ystävät

Puhe

Virsi 170: 1 ja 4 Kuoro ja yleisö

Aamensoitto Laivaston soittokunta

Kukkien lasku alkaa n. klo 10.15

9.00 Seppeleenlasku Jääkärimuistomerkillä

9.15 Seppeleenlasku Unikankareelle

9.30 Seppeleenlasku Karjalaan jääneiden vainajien muistomerkillä

10:15 Kukkien lasku alkaa

Kaarinan Reserviupseerit ry. ja Kaarinan-Piikkiön Reserviläiset ry.

SÄÄNTÖMÄÄRÄISET SYYSKOKOUKSET

pidetään **torstaina 21.11.2024 klo 18 alkaen Piikkio Works Oy:n tiloissa Kolamäentie 2, 21500 Piikkiö.** Kokouksen alussa ajankohtainen esitelmä. Kahvitarjoilu.

Tervetuloa! Hallitukset

SYYSKOKOUS

Loimaan Veteraanituvalla keskiviikkona 20. marraskuuta 2024 klo 18. Käsitellään syyskokousasiat.

Kokouksen jälkeen kyber- ja OSINT-kouluttaja Ville Mattila esitelmöi aiheesta "Jokareserviläisen kyberturvallisuus".

Hallitusten kokous klo 17.

Loimaan Reserviupseerit ry
Loimaan Seudun Reserviläiset ry

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIUPSEERIPIIRI RY:N JA VARSINAIS-SUOMEN RESERVILÄISPIIRI RY:N SYYSKOKOUKSET

Kummankin piirin syyskokoukset pidetään 13.11.2024 klo 18:00 alkaen Heikkilän sotilaskodissa (Rykmentintie 15, Turku). Kokouksissa käsitellään piirien sääntömääräiset syyskokouksen asiat. Reserviläispiirin kokouksessa käsitellään myös varojen osittainen siirto tuottoilille.

Kokousten esityslistat ovat nähtävillä piirien nettisivuilla. Ilmoittautumiset (nimi ja sähköpostiosoite) piirien nettisivuilla avatun Surveypal-ilmoittautumisen kautta 10.11.2024 mennessä. Kokouskahvitarjoilu ja valtakirjojen tarkastus kello 17.30 alkaen.

Ennen kokouksia piirien toiminnanjohtaja pitää lyhyen esitelmän kansallisten varautumisesta. Piirihallitukset

Salon Seudun Reserviupseerit ry:n SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSVUOSIKOKOUS

järjestetään torstaina 31.10.2024 klo 18. Salon lukiolta (Kaherinkatu 2, 24130 Salo).

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokouksen jälkeen alkaa kaikille avoin esitelmä, jonka aiheena Kuntien varautuminen ja turvallisuus, luennoitsija on Kuntaliiton kehittämisspäällikkö Ari Korhonen.

Tervetuloa! Hallitus

Turun Reserviupseerit ry SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

Heikkilän Sotilaskodin pääsalissa (Rykmentintie 15, Turku) tiistaina 5. marraskuuta 2024.

Kokous alkaa kello 17:30, jonka jälkeen Kansanedustaja Ville Valkonen esitelmöi aiheesta "Toinen kylmä sota ja Suomen turvallisuuspolitiikka". Esitelmä alkaa kello 19:00. Kahvia ja pientä särkeä on tarjolla ennen kokouksen alkua.

Kokoukseen ja esitelmään on mahdollista osallistua myös sähköisesti. Kokouslinkki Teams -ympäristöön toimitetaan ilmoittautuneille sähköpostitse ennen kokousta.

Ilmoittautumiset syyskokoukseen (sekä paikan päälle, että verkkoon) pyydetään lauantaihin 2.11.2024 kello 18 mennessä. Ilmoittautumisoheet löydät osoitteesta <https://www.rul.fi/turku/ajankohtaista/>.

Lämpimästi tervetuloa!

TURUN RESERVIUPSEERIT RY
Hallitus

Salon Seudun Reserviläiset ry

SÄÄNTÖMÄÄRÄINEN SYYSKOKOUS

torstaina 31.10.2024 klo 18.00 Salon lukion pienessä auditoriossa, Kaherinkatu 2, Salo.

Tervetuloa!

SRA-PIMEÄKILPAILU LAITILASSA

Laitilan Reservialiupseerit järjestävät SRA-kilpailun 16.11.2024 Laitilassa MS Kaikun radalla.

Rastit: Kilpailussa ammutaan yhteensä kahdeksan rastia, joista neljä päivällä ja neljä illalla. Minimilaukausmäärä kiväärillä n.90lks, pistoolilla n.50lks ja haulikolla n.25lks. (haulipatruunat max.3mm). Maksimi ampumaetäisyys n.100M. Rastikuvaukset lähetetään kilpailijoille sähköpostitse viikkoa ennen kisaa.

Aikataulu: Kilpailu alkaa lauantaina 16.11. klo 12.00 ilmoittautumisella ja asetarkastuksella.

Myös pistoolikotelo tarkastetaan. Kilpailijapuhuttelu on klo12.30 ja ampuminen alkaa klo13.00.

Osoite: Myllykoskentie 112, Laitila.

Maksut: Kilpailun osallistumismaksu on 45€, joka maksetaan etukäteen viikon sisällä ilmoittautumisesta Laitilan Reservialiupseerien tilille, Lounais-Rannikon OP FI65 5211 0340 0188 23. Kilpailu ilmoittautuminen on voimassa vasta osallistumismaksun suorittamisen jälkeen.

Vakuutusturva: Kilpailuun osallistuvilla on oltava SRA-ampujan kortti, sekä vakuutusturva (joko Reserviläisen toimintaturva tai SAL:n kilpailulinsenssiin sisältyvä vakuutus), joiden voimassaolo on esitettävä kilpailupaikalla ilmoittautumisen yhteydessä.

Muuta: Kilpailun yksipäiväisyyden vuoksi kilpailuun mahtuu mukaan enintään n.30 kilpailijaa + toimitsijat. Illalla ammuttavilla rasteilla käytetään joko aseeseen kiinnitettävää tai kädessä pidettävää valaisinta. Kivääri- ja haulikorasteilla valaisimen tulee olla kiinnitettynä aseeseen. Toimitsijakilpailu alkaa perjantaina 15.11. Mikäli olet halukas toimitsijaksi, ota yhteyttä Kilpailujohtajaan tai Ratamestariin. Paikalla kanttiin.

Ilmoittautumiset: Viimeistään 09.11. osoitteeseen: kristian.sukari@gmail.com Ilmoittautuessa mainittava nimi, syntymäaika, yhdistys, SRA-kortin numero, luokka ja mahdollinen ryhmätoimivuus sekä jos tarvitset järjestäjältä laina-aseen/patruunat.

Lisätiedot: Kristian Sukari / kilpailun johtaja 050 5501357
Harri Suominen / ratamestari 040 5112517.

Tervetuloa!

V-S RES. PIIRIEN AMP.MEST. KROUVINUMMEN AMPUMARATA 15.06.2024

TULOSTAULU

TULOKSET:

Sarja	Kilpailija	Yhdistys	Suunnistus	Kartanluku	Ammunta	Loppuaika
H50	Korpr Gabriel Vogelainen	MySeRes	53.13	13.00	9.20	1.15.33
H55	Ylii Jari Jasu	KySeRU	37.55	7.30	16.40	1.02.05
H55	Ltn Tero Kynäslähti	Alastaro Res	38.17	20.00	14.40	1.12.57
H60	Alik Esko Pirttimäki	Alastaro Res	37.05	3.45	11.40	52.30
H60	Väap Lasse Varjonen	Alastaro Res	35.59	14.30	5.00	55.29
H65	Kapt Seppo Hyyppä	LoiSeuRes	35.29	5.00	10.40	51.09
H70	Ylii Jukka Salo	SaSeRU	38.17	13.00	4.20	55.37
H70	Kapt Tuomo Kuopio	KySeRU	42.44	5.00	11.40	59.24
H70	Alik Tapio Vuolle	Alastaro Res	47.25	12.30	16.00	1.15.55
H75	Kers Heikki Rantanen	Alastaro Res	48.47	10.30	6.40	1.05.57

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIUPSEERI- JA RESERVILÄISPIIRIEN AMPUMASUUNNISTUSMESTARUUSKISAT 21.8.2024 VIRTTAALLA

Järjestäjinä Alastaron Reserviupseerit ja Alastaron Reserviläiset.

H80 4,7km

1) Kapt Erkki Laine, Salon Seudun RU 1.07.38 (7+4), 2) Ltn Kalevi Vähäkylä, Halikon Reserviläiset 1.16.25 (2+3)

H75 4,7km

1) Evi Erkki Kallio, Alastaron Reserviläiset 1.08.10 (4+4), 2) Kers Heikki Rantanen, Alastaron Reserviläiset 1.08.23 (3+3), 3) lääkttn Reijo Hannus, Salon RU 1.14.30 (9+4)

H70 4,7km

1) Ylii Jukka Salo, Salon Seudun RU 48.37 (2+2), 2) Alik Tapio Vuolle, Alastaron Reserviläiset 1.02.02 (6+4)

H70 3,3km

1) Kapt Tuomo Kuopio, Kyrön Seudun RU 54.53 (7+3)

H65 3,3km

1) Kapt Seppo Hyyppä, Loimaan Seudun Reserviläiset 50.09 (3+3)

D60 4,7km

1) Satu Salokannel, Halikon Reserviläiset 58.45 (5+2)

H60 3,3km

1) Alik Esko Pirttimäki, Alastaron

Reserviläiset 44.36 (5+3), 2) Kaptltn Risto Juvonen, Turun RU 49.04 (5+2)

H55 3,3km

1) Korpr Joni Tenhunen, Naantalinn Reservin AU 28.42 (1+0), 2) Ylii Jari Jasu, Kyrön Seudun RU 43.25 (6+4), 3) Kers Mika Kilpeläinen, Alastaron Reserviläiset 46.01 (3+3), 4) Ltn Klaus Sellman, Turun RU 51.05 (7+5)

D50 4,7km

1) Oxana Tenhunen, Halikon Reserviläiset 57.48 (2+4)

H45 4,7km

1) Alik Saku Tranberg, Naantalinn Reservin AU 47.20 (2+3)

H35 4,7km

1) Alik Lauri Kojola, Alastaron Reserviläiset 50.21 (4+2)

H 4,7km

1) Vänr Ville Ojala, Turun RU 1.00.40 (10+5)

D 4,7km (kilpailun ulkopuolella)

1) Katriina Nurmo, Punkalaitumen Kunto 51.19 (6+3), 2) Pauliina Nurmo, Punkalaitumen Kunto 58.25 (5+5)

Ratamestarin karttasekaannuksesta johtuen osa sarjoista juoksi aiottua pidemmän radan ja sarja H70 kahta eri rataa.

H140 2*2,2km
1) Alastaro (Kallio ja Rantanen) 1.05.09 (7+5), 2) Salo (Hannus ja Laine) 1.07.51 (6+8)

H120 2*2,2km
1) Alastaro (Pirttimäki ja Vuolle) 57.22 (8+9), 2) Kyrö (Jasu ja Kuopio) 57.44 (7+7)

D100 2*2,2km
1) Halikko (O. Tenhunen ja Salokannel) 55.46 (2+9)

H100 2*2,2km
1) Naantali (Tranberg ja J. Tenhunen) 39.27 (1+3), 2) Salo (Välvirta ja Salo) 42.32 (3+6), 3) Turku (Sellman ja Juvonen) 57.16 (7+9)

H80 2*2,2km
1) Alastaro (Kojola ja Kilpeläinen) 45.52 (7+8)

Kilpailut ammuttiin pihvitauluihin, joten viestissä ei ollut käytössä varapatrunoita.

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIPIIRIT, PISTOOLIAMPUMAJUOKSU, HENKILÖKOHTAINEN KILPAILU NAANTALI 27.8.2024

Sarja	Sijoitus	Osallistuja	Seura	Juoksu-aika	Ammunta 1 ohilaukaukset	Ammunta 2 ohilaukaukset	Sakko-minuutit	Kokonaisaika (h:mm:ss)
H45	1	kapt Mikko Välvirta	Salon Seudun Reserviupseerit	0:21:06	1	1	0:02:00	0:23:06
H55	1	Joni Tenhunen	Naantalinn Reservin aliupseerit	0:19:51	2	5	0:07:00	0:26:51
H55	2	kapt Jussi Hurri	Kyrön Seudun Reserviupseerit	0:26:17	1	2	0:03:00	0:29:17
H55	3	ylil Jari Jasu	Kyrön Seudun Reserviupseerit	0:24:55	5	5	0:10:00	0:34:55
H65	1	kapt Seppo Hyyppä	Loimaan Seudun Reserviläiset	0:30:18	3	5	0:08:00	0:38:18
H70	1	ylil Jukka Salo	Salon Seudun Reserviupseerit	0:23:52	2	3	0:05:00	0:28:52
H70	2	kapt Tuomo Kuopio	Kyrön Seudun Reserviupseerit	0:30:12	3	3	0:06:00	0:36:12
H75	1	tääkintältn Reijo Hannus	Salon Seudun Reserviupseerit	0:31:52	3	4	0:07:00	0:38:52

VARSINAIS-SUOMEN RESERVIPIIRIT, PISTOOLIAMPUMAJUOKSU, PARISPRINTTI NAANTALI 27.8.2024

Sarja	Sijoitus	Yhdistys	Aika
H40	1	Turun Reserviläiset (Janne Ahola, Jesse Salo)	0:33:35
H100	1	Salon Seudun Reserviupseerit (Jukka Salo, Mikko Välvirta)	0:32:09
H100	2	Kyrön Seudun Reserviupseerit (Jussi Hurri, Jari Jasu)	0:38:42
	1	Sekajoukkue (Tuomo Kuopio, Joni Tenhunen)	0:33:01

NESTEYTYS...
MUISTA!
BIOSTEEL.FI

FINAVIA

Paikallinen kuten sinäkin.

Lataa tai päivitä TS-sovellus.

Voit muun muassa räätälöidä aiheet Sinulle-osiioon.

Turun Sanomat

Puhdasta vettä - luonnollisesti
www.turunseudunvesi.fi

Parivartio

Seuraava numero ilmestyy
18.12.2024

Aineisto seuraavaan lehteen
29.11.2024 mennessä

Tuemme vapaaehtoista maanpuolustusta
Turun Upseerikerho ry

Mikko Uola TURVAKS ARMAAN SYNNYINMAAN

Turun suojeluskunnat
1917-1944

KANSALLINEN KIRJAKAUPPA

Linnankatu 16 • Hämeenkatu 7 • Länsikeskus
puh. 02 283 1000 • kansallinenkirjakauppa.fi

ADWORKS

SUUNNITTELU | TUOTANTO | ASENNUS

TEIPPAUKSET
TARRAT
TULOSTEET
KYLIT
OPASTEET
AURINGON-SUOJAKALVOT

Soita ja tilaa!
PUH. 029 007 4545

ADWORKS.FI | ADWORKSOY | ADWORKSOY | KAKONTIE 7, LIETO

VIKING LINE

MERKKIPÄIVÄT

MARRASKUU

99 VUOTTA

4.11. Väepeli Eero Kaira Laitila

97 VUOTTA

4.11. Korpraali Esko Urmas Koski TL

94 VUOTTA

19.11. Yliluutnantti Mauri Ihattula Lokalahti

90 VUOTTA

26.11. Yliluutnantti Pentti Päivölä Loimaa

85 VUOTTA

1.11. Majuri Seppo Willgren Särkisalo

25.11. Alikersantti Juho Kuustonen Naantali

80 VUOTTA

7.11. Ylikersantti Pekka Vennamo Helsinki

12.11. Ylikersantti Eino Pöllänen Alastaro

16.11. Yliluutnantti Kari Kaukoranta Raisio

16.11. Väepeli Jouko Nortama Salo

28.11. Luutnantti Esko Kullas Kisko

75 VUOTTA

3.11. Majuri Raino Suni Piikkiö

11.11. Lääkintäluutnantti Reijo Hannus Salo

14.11. Värikki Pekka Alitalo Somero

21.11. Majuri Kimmo Hovila Somero

30.11. Premiärlöjtnant Erik Nordenswan Pargas

70 VUOTTA

5.11. Ylikersantti Olli Ojamo Kisko

13.11. Ylimatruusi Risto Paukku Hietämäki

14.11. Sotilasmestari Pasi Valtonen Mynämäki

16.11. Kapteeniluutnantti Jukka Hahlanterä Helsinki

16.11. Eversti Ari Rautala Helsinki

21.11. Tuulikki Lankinen Oripää

26.11. Väepeli Raimo Syrjälä Laitila

29.11. Luutnantti Juha Suonsivu Loimaa

60 VUOTTA

1.11. Mika Pietarinen Hampuri

7.11. Kersantti Markku Kulmala Kaarina

11.11. Värikki Timo Haapakumpu Littoinen

12.11. Luutnantti Petri lehmuskoski Naantali

17.11. Kersantti Timo Lehtinen Paimio

17.11. Värikki Jyrki Tielinen Muurla

21.11. Eversti Petri Kosonen Turku

25.11. Korpraali Kari Ridanpää Auvainen

50 VUOTTA

1.11. Alikersantti Jere Vilkkinen Nousiainen

8.11. Kersantti Tatu Raatikainen Turku

16.11. Luutnantti Antti Mäkiranta Salo

24.11. Kapteeni Niko Aaltonen Turku

25.11. Ylikersantti Teemu Peltola Sauvo

25.11. Tykkimies Ville Soini Lemu

28.11. Kersantti Jani Kinnala Littoinen

30.11. Jääkäri Petri Salminen Turku

JOULUKUU

97 VUOTTA

24.12. Kapteeni Kaarlo Koskenmäki Salo

93 VUOTTA

9.12. Yliluutnantti Veikko Laihi Laitila

92 VUOTTA

6.12. Kersantti Arvo Ali-Rantala Loimaa

14.12. Yliluutnantti Jouko Tiitola Kangasala

18.12. Alikersantti Esko Haaksilahti Littoinen

31.12. Luutnantti Eero Ahokas Turku

90 VUOTTA

6.12. Värikki Timo Juutilainen Turku

85 VUOTTA

10.12. Alikersantti Jaakko Kansanen Lieto

29.12. Yliluutnantti Heikki Hovila Somero

80 VUOTTA

12.12. Kapteeni Tarmo Nieminen Turku

17.12. Aliluutnantti Tapani Kinnunen Paimio

22.12. Kersantti Kalle Rehn Turku

75 VUOTTA

4.12. Luutnantti Kalle Kauppi Somero

19.12. Majuri Jorma Hanhiala Paimio

19.12. Yliluutnantti Harri Lastunen Turku

70 VUOTTA

20.12. Sotilasmestari Erkki Katunpää Raisio

25.12. Kersantti Harri Järvi Hajala

27.12. Ylikersantti Harri Heininen Laitila

27.12. Aliluutnantti Tom Terinkoski Turku

30.12. Värikki Kari Hänti Laitila

60 VUOTTA

1.12. Väepeli Olli Arvola Vanhalinna

4.12. Alikersantti Kalle Mikkola Somero

5.12. Alikersantti Jari Seikola Laitila

7.12. Fänrik Linus Hoffman Åbo

8.12. Ylikersantti Markku Taittonen Turku

Kotimaisena yrityksenä lippumme liehuu Suomelle vuoden jokaisena päivänä.

elisa

VOLVO

Pieni on nyt täällä

Koe täyssähköinen Volvo EX30.

Varaa haluamasi koeajo nyt.

KESKUSAUTOHALLI OY

Rieskalähteentie 75, TURKU | 0207 218 120
Örninkatu 13, SALO | 0207 218 320

KUN HALUAT LÄMPIMÄÄN

www.isover.fi

RAUTANET

ALASTARON RAKENNUSTARVIKE OY

Loimjoentie 81, Alastaro • (02) 764 1955

10.12. Värikki Antti Kämi Vaasa

17.12. Marja-liisa Ylitalo-Airo Lieto

18.12. Satu Salokannel Vaskio

23.12. Kapteeniluutnantti Sam Antonen Marttila

50 VUOTTA

2.12. Matruusi Patrik Relander Turku

5.12. Jääkäri Juha Väyrynen Raisio

8.12. Kersantti Kari Lindholm Turku

8.12. Soldat Henrik Väättäjä Mariehamn

9.12. Majuri Tero Sahla Aura

10.12. Jääkäri Juha Kiviniemi Kaarina

12.12. Viestimies Tuomo Tirronen Turku

20.12. Kersantti Marko Kanninen Halikko AS

23.12. Värikki Henri Hannula Helsinki

25.12. Autosotamies Joni Maunu Loimaa

27.12. Luutnantti Mika Korhonen Turku

28.12. Ville Virenius Ilmarinen

29.12. Värikki Rolf Mattsson Salo

Toteutemme
Vakka-Suomen
alueella laadukkaita
ICT-, sähkö-,
talotekniikka- ja
teollisuusautomaatio-
ratkaisuja.

Suunnittelemme, asennamme ja
operoimme ratkaisuja, jotka tuottavat
turvallisuutta, tehokkuutta ja viihtyisyyttä.

Vahvavirta

Vakka-Service

info@vahvavirta.fi, info@vakkaservice.fi
p. 02 85 801 tai 02 841 5100

DISNEY
-taikaa

LAIVASTON SOITTOKUNTA
SAARA AALTO
MIKAEL SAARI
ABOA GOSPEL -KUORO
JUHA KETOLA, KAPELLIMESTARI

9.11.2024 LOGOMO TURKU

Liput 45 € / 35 € / 20 €
(+ tilausmaksu, lippu.fi)

LAIVASTON SOITTOKUNTA
Disney CONCERTS
© Disney

PARLOK®

Turvallinen kotimainen kumppani.

NATO-yhteensopivat
raskassarjalaiset

NATO Stock Number
2510-58-000-0293

Laiivaston soittokunnan joulukonsertit

□ Turun Tuomiokirkko 2.12.2024 klo 1900 alkaen
□ Someron kirkko 3.12.2024 klo 1900 alkaen

Vapaa pääsy, tervetuloa